

A E C

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

NASZE ABC

Powódź

Chwilowo sprawa ta stała się ponad wszystkimi innymi. Tak olbrzymiej klęski powodziowej, jaką przeżywa obecnie Polska na przestrzeni całego górnego, a po części i środkowego dorzecza Wisły, nie notowano od bardzo długiego szeregu lat.

Kwestja środków doraźnych, związanych przede wszystkim z t. zw. opanowaniem sytuacji przez władze, a następnie z pomocą dla powodziarń i naprawą szkód, stanowi tylko jeden, choć narazie najaktualniejszy odcinek, ale nie wyczerpuje sprawy.

Rozmiary obecnej klęski powodziowej potęguje fakt, że występuje ona właśnie w okresie zliwu, co wielokrotnie wyrządzone przez nią spustoszenia. Ponieważ zaś i tak urodzaj tegoroczny zapowiada się poniżej średniego, przeto liczyć się trzeba z tem, że drobnej ludności wiejskiej następstwa powodzi będą się dawały we znaki aż do przyszłego lata. W dodatku obszar powodziowy pokrywa się zarazem z terenem największego w Polsce zagęszczenia ludności na wsi i największej wśród niej biedy.

Toteż środki zaradcze nie będą mogły ograniczyć się do pewnych tylko zasiłków z funduszy państwowych, stanowiących ostatecznie jedynie kroplę w morzu, a nie do zwalnia całego ciężaru pomocy powodziarom na barki t. zw. inicjatywy społecznej. Już w latach poprzednich, gdy analogiczne klęski, choć w mniejszych rozmiarach, dotykały Podkarpacie wschodnie, wyniki akcji zbiorkowej były bardzo niewspółmierne do potrzeb. W obecnych zaś warunkach kryzysowych możliwości akcji społecznej są jeszcze znacznie mniejsze.

Trudno oczywiście oczekiwać od rządu zbyt wielkich kredytów zasiłkowych, ale należy spodziewać się, że przyjdzie z pomocą dotkniętej klęską ludności pomocą wszelkiego rodzaju ulg, któreby ułatwiły jej przetrwanie do przyszłego roku. Po dwóch równocześnie plagach, powodzi i nieurodzaju, trzecia jeszcze plaga komorników byłaby dopustem zbyt ciężkim.

Także za oczekiwać trzeba, że gdy chodzić będzie o odbudowę zniszczonych, przede wszystkim w dziedzinie komunikacyjnej, p. minister skarbu nie będzie zasłaniał się argumentem, że budżet nie przewidywał wydatków na ten cel, ale raczej postara się o inne doraźne oszczędności, aby prace nad odbudową szkód objęły cały potrzebny zakres. Mamy przecież nadmiar rąk bez pracy i mówi się ciągle o konieczności koncentrowania robót publicznych przede wszystkim na odcinkach, na których potrzeba jest największa: w tym wypadku nie ulega chyba wątpliwości, że rzeczywiście chodzi o rzecz najpotrzebniejszą i najpilniejszą. W dziedzinie komunikacji i ochrony rzek system łataniny mści się zawsze jaknajfatalniej.

U nas zaś system ten zakorzenił się niestety bardzo głęboko. Meljorowanie i osuszanie słabo zaludnionego Polesia o wiele więcej pochłaniało uwagi od lat już szeregu, niż sprawa regulacji rzek górskich, chociaż chodzi tu o interes najgłębiej zaludnionych okolic Polski. W latach dobrej konjunktury wydawało się dzie-

Sytuacja powodziowa na terenie Małopolski Zachodniej jest nadal groźna. Wskutek przerwania połączeń kolejowych i telegraficznych, trudno jest z całą ścisłością sprecyzować sytuację. Orientując się jednak według komunikatów meteorologicznych PIM'a, należy sądzić, że punkt kulminacyjny powodzi jeszcze nie minął, gdyż deszcze w dalszym ciągu padają. Dla ilustracji, zamieszczamy poniżej komunikat PIM'a:

Deszcze wciąż padały

Dziś rano stan pogody w pierwszej połowie dnia dzisiejszego w porównaniu do wczoraj nie wykazał większych zmian. W Tatrach, na Podolu i w Małopolsce Wsch. w dalszym ciągu pochmurno, w Tatrach ulewne deszcze, w Małopolsce Wschodniej bardzo duże zachmurzenie. Miejscami mgła.

W pozostałych dzielnicach pogodnie, miejscami lekkie zachmurzenie. Temperatura dziś o godz. 7 rano wynosiła: 15 st. w Zakopanem, 16 st. w Cieszyńcu, Krynicy, Tarnowie i Wroclawie, 17 st. w Iwoniu i Katowicach, 18 st. w Zaleszczykach, Lwowie, Łodzi i Krakowie, a od 19 do 24 st. w pozostałych częściach kraju.

Ulewne deszcze w Tatrach za-

dobę ubiegłą przyniósł do 93 mm. opadów w Zakopanem. Na Podhalu i w Małopolsce ponad 50 mm. W Tarnowie — 67 mm., a na Śląsku, w Kieleckim, Lubelskim, Sandomierskim, na Pokuciu i w okolicach Przemyśla nad Bugiem — 10 mm. W pozostałych częściach południowej połowy kraju opady nie przekroczyły wysokości 10 mm., natomiast w północnej połowie oraz w Bieszczadach, Gorcach i Czarnohorze — opadów nie było wcale.

Celem bieżącej dokładnej wyjaśnienia sytuacji, podajemy poniżej komunikat Centralnego Biura Hydrograficznego Min. Komunikacji:

Poziom wody na Wiśle wzrasta w Krakowie wynosił dziś w południe 270, t. zn. wzrósł o 50 cm. o dziś rano. W Nowym Sączu poziom Dunajca podniósł się z 407 na 409 cm. W Przemyśle San — dziś opadł o 20 cm., to znaczy o 160 od wczoraj. Pod Zawichostem Wisła przybrała o 1 m. — poziom wody ma 349, w Tarnobrzegu zanotowano dziś wzrost wody 30 cm.

W dniu dzisiejszym spływające masy wody miały dotrzeć do Krakowa i dziś spodziewany był tam punkt kulminacyjny.

Punkt kulminacyjny w Krakowie

KRAKÓW, 18.7. Spodziewany w godzinach porannych moment kulminacyjny przyboru dotychczas nie nastąpił. Woda podnosi się jednak w dalszym ciągu gwałtownie w stosunku 18 cm na godzinę. O godz. 9.30 rano poziom jej wynosił 260 cm. ponad stan normalny. Na niektórych niżej położonych ulicach, zwłaszcza na przedmieściu Dębni, woda wystąpiła już w piwnicach. W godzinach rannych panowała w Krakowie względna pogoda, dopiero około godz. 10-ej zaczął padać deszcz, pogarszając sytuację.

KRAKÓW, 18.7. Stan wody na Wiśle pod Krakowem wynosił o godz. 11-ej — 254 ponad stan normalny. Spodziewany przypływ fali dopływów górskich podniesie stan wody w najbliższych godzinach o dalsze pół metra.

W powiecie krakowskim w godzinach rannych Wisła zalała częściowo miejscowości: Samborek, Kąty, Koło Tynieckie oraz część miasta Zatora. pow. wadowickiego. Wzdłuż całego koryta Wisły w pow. krakowskim i wadowickim czuwają oddziały ratunkowe.

PEŁNA TABELA LOTERJI na str. 7-ej

siatki milionów na rozmaite gmachy nie stanowiące — wcale pilnej potrzeby państwowej — chyba ze względu na reprezentację lub też wygody osobiste rozmaitych urzędników — ale niezmiennie z roku na rok powtarzały się w Sejmie rozpaczliwe skargi na niesłychane zaniedbanie w latach powojennych sprawy regulacji rzek i potoków górskich.

Trzeba by nareszcie zerwać z tym systemem i opracować sięgający na daleką metę plan uregulowania tej zasadniczej rzeczy. Bo choć warte byłoby stawianie olbrzymich elektrowni na naszych rzekach górskich, jeśli się wprawdzie nie postara o to, aby kiedyś ponowna fala powodziowej katastrofy nie porwała z sobą tych elektrowni?

Strajk budowlany trwa

Robotnicy niezadowoleni z arbitrażu

Powołana przez rząd Komisja Rozjemcza do likwidacji strajku budowlanego, odbyła wczoraj posiedzenie, w którym oprócz delegatów rzadowych zasiadli jako ławnicy: ze strony pracodawców — Pronaszkowski, Martens, Sosnowski i Skępski, ze strony robotników — prezes ZZZ Gardecki, przedstawiciele PPS-CKW Socha i Skowroński oraz Romanowski z PPS-Fraki.

Na wstępie posiedzenia ławnicy Socha i Skowroński z PPS-CKW oraz Romanowski z PPS-Fraki ze względu na obecność w Komisji Gardeckiego — od udziału w czynnościach Komisji uchylił się i jednocześnie związki przez nich reprezentowane odmówiły udziału w rozprawie. Dla zapewnienia równości liczebnej stron od obrad usunęli się z drugiej strony ławnicy Pronaszkowski i Sosnowski.

Wczoraj Komisja wydała orzeczenie, na mocy którego stawki dla pracowników budowlanych będą następujące:

Murarze I kat. 1 zł. 30 gr. za godzinę.

Murarze II kat. 1 zł. 15 gr. za godzinę.

Cieśle I kat. 1 zł. 20 gr. za godzinę.

Cieśle pozostali 90 gr. za godzinę.

Zbrojarze I kat. 1 zł. 20 gr. za godzinę.

Inni betoniarze 80 gr. za godzinę.

Koźlarze 90 gr. za godzinę.

T. zw. pracownicy 80 gr. za godzinę.

Pomoc i robotnicy niewykwalifikowani 65 gr. za godzinę.

Orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej obowiązuje do dnia 31 marca 1935 roku.

PPS-CKW zwołała na dzień dzisiejszy, na godz. 10 rano, wiec robotników budowlanych na podwórzu domu Warecka 7. Wśród nastroju naczół bardzo burzliwego przemawiali przedstawiciele klasowych związków pracowników budowlanych: Socha, Romanowski, Skowroński i inni. W godzinach południowych wiec opawali komuniści, przewodniczący z ramienia PPS-CKW, Zakrzewski, ustąpił, a miejsce jego zajął komunista Skowroński. Na wiecu rozrzucono ulotki komunistyczne, w których przedstawiciele PPS-CKW i PPS-Fraki nazwano zdrajcami sprawy robotniczej.

W rezultacie komuniści opowiadali całkowicie sytuację, uchwalając dalszy strajk, odrzucając tem samem decyzję Komisji Rozjemczej. Wiec zakończył się o godz. 14.15.

Sytuacja strajkowa rozważana będzie jeszcze dziś wieczorem na specjalnej konferencji zarządów oddziałów zawodowych oraz delegatów PPS w Warszawie w lokalu Rady Zawodowej przy ul. Długiej 21.

THIEME GREULICH i ŚCIGAŁSKI
Kantor Wymiarów i Kolektura Loterii Państwowej. Warszawa, Krakowskie Przedmieście 9, telefon 295-18.

30 żołnierzy ofiarą wybuchu pocisku

PARYŻ, 18. 7. — Pod Paryżem wydarzył się tragiczny wypadek na polu ćwiczeń. Jeden z żołnierzy znalazł tam pocisk, który podczas oględzin wypadł mu z rąk. 5 żołnierzy zginęło na miejscu, 26 zaś odniosło ciężkie rany.

Na miejsce wypadku udał się niezwłocznie minister Wojny Pétain i gen. Weygand z przedstawicielami władz cywilnych, które ustaliły, że wypadek spowodowany został nieostrożnością żołnierza.

Ostateczny wyrok w sprawie filmu „Rasputin“

LONDYN, 18. 7. — Firma „Metro-Goldwyn-Mayer“ skazana została, jak wiadomo, przed czterema miesiącami na zapłacenie 25.000 funtów szterlingów za jej zniesławienie w filmie „Rasputin“. Wyrokiem sądu złożyła protest przeciwko wyrokowi, jednakowoż Sąd Apelacyjny nie uznał tych argumentów i zatwierdził wyrok pierwszej instancji.

Skazanie uczestników Spisku Waldemarsa

RYGA, 18. 7. — Donoszą z Kowna, że Sąd Wojenny rozprawił sprawę b. szefa sztabu generalnego i dwu pułkowników, oskarżonych o udział w spisku Waldemarsa. Sąd skazał wszystkich 3-oskarżonych na karę śmierci. Prezydent skorzystał z prawa łaski i zamienił karę śmierci b. szefa sztabu generalnego na dożywotnie więzienie, pułkownikom zaś — na 15 względnie 12 lat więzienia.

Centralny komitet ratowniczy

Dowiadujemy się, że w najbliższym już czasie powstać ma w Warszawie Centralny Komitet Pomocy Powodziarom, który zajmie się całokształtem akcji związanej z niesieniem pomocy ludności dotkniętej klęską powodzi. Protokół nad komitetem objąć mają: pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. Ignacy Mościcki, oraz pan Marszałek Józef Piłsudski, w skład komitetu honorowego wejdzie p. prezes Rady Ministrów, prof. Leon Kozłowski, marszałkowie Sejmu i Senatu, wszyscy ministrowie, oraz najwyżsi dostojnicy państwowi i duchowni.

Na czele komitetu wykonawczego ma stanąć p. Minister Opieki Społecznej, dr. Stefan Hubicki, skarbnikiem ma być prezes P. K. O., dr. Henryk Gruber, sekretarzem generalnym — dyrektor Funduszu Pracy, dr. Madeyski, natomiast w skład komitetu wykonawczego przedstawić wszystkich niemal poważniejszych organizacji społecznych, gospodarczych, oraz politycznych.

Równocześnie pomoc rządu dla ofiar powodzi jest w pełnym toku. Przygotowane są już do wysłania na teren dotknięty powodzią transporty maki, cukru i innych produktów żywnościowych.

Dziś o godz. 2 popołudniu rozpoczęło się w Prezydium Rady Ministrów posiedzenie organizacyjne Ogólnopolskiego Komitetu Pomocy Ofiarom ostatniej katastrofy powodzi w Małopolsce Wschodniej.

W zastępstwie premiera Kozłowskiego zebranie zajął p. min. Zawadzki, podnosząc, że rząd w akcji pomocy robi w swoim zakresie co może, konieczne jest jednak poparcie i współpraca szerokiej kół społeczeństwa. Na pierwsze wiadomości o

Czy powódź zagraża Warszawie?

Czy powódź zagraża również Warszawie? Oto pytanie, które interesuje wszystkich mieszkańców stolicy.

Wylanie Wisły może zagrażać dopiero wtedy, gdy poziom jej podniesie się, ponad 0, do 5 metrów 20 cm. W tym wypadku woda mogłaby zalać niektóre odcinki Półwyspy i Siedlecka. W dniu dzisiejszym poziom Wisły wynosi 1,34 ponad zero.

Spodziewany przybór w Warszawie, według notowań Biura Hydrograficznego, osiągnie w nocy, z czwartku na piątek około 3 metrów, w sobotę około 4 metrów, przyczem punkt kulminacyjny w Warszawie spodziewany jest w niedzielę. Wysokość punktu kulminacyjnego nie może być w tej chwili określona. Nad bezpieczeństwem Warszawy czuwają władze. Wydane zostały zarządzenia zbadania wszystkich wałów i tam oraz urządzeń przeciwpowodziowych. Wybitny znawca Wisły, inż. Nieciegiewicz, twierdzi, że nie należy się spodziewać naglejszego przyboru Wisły pod Warszawą.

Oddział Maszyn i Regulacji Rzek Wydziału Technicznego Magistratu stołecznego, podjął już 17 b. m. wieczorem energiczną akcję zabezpie-

rozmiarach klęski z całej Polski zaczyna napływać oświadczenia z gotowością przyjechać z pomocą. Następnie p. Wicemin. Spraw Wewn., Kossak, ogólnie scharakteryzował rozmiary klęski. Trudno je obecnie ustalić i obraz z konieczności musi być ułamkowy. W województwie krakowskim powódź dotknęła 15 powiatów, w woj. lwowskim — 4 powiaty. Istnieje jeszcze teraz groźba zalewu wsi, położonych na brzegach Wisły wzdłuż województwa lubelskiego i warszawskiego. Według dotychczasowych meldunków na całym terenie powodzi utonąło około 100 osób, w tem kilku żołnierzy podczas akcji ratunkowej. Jednocześnie p. wiceminister prosił o wiadomości, podaną dzisiaj przez radio, jakoby utonął cały oddział żołnierzy. Klęska jest tem większa, że stało się to w momencie, kiedy rozpoczęły się żniwa, kiedy miejscowości przepełnione były kuracjuszami i obywatelami harcerskimi, co podnosi groźbę sytuacji. Trzeba wiązać pod uwagę, że obszar, dotknięty powodzią zamieszkały jest prawie przez 2 miliony ludzi. Całe masy są teraz bez odzieży, gdyż niekali przed śmiercią z walących się domów i bez pożywienia. W pierwszym rzędzie rząd przystąpił do organizacji tymczasowej akcji aprobowanej, wysyłając narazie 50 wagonów maki.

Skości p. Min. Opieki Społecznej Paciorkowski mówił o formach organizacyjnych i zadaniach komitetów. Celem komitetu m. in. powinna być propaganda zbiórki, koordynacja akcji zbiorkowej, muszą zatem powstać komitety wojewódzkie i powiatowe, zajmujące się zromadzeniem środków finansowych. Rozdziałem zajmie się wojewódzki komitet krakowski. Poza tem musi być okazana pomoc siewna, doraźna pomoc przy odbudowie.

czania brzegów Wisły przeciw ewentualnym skutkom powodzi. Przed wszystkim dokonano inspekcji wałów ochronnych na Siedlecka, Czerniakowie, Siedleach, Żeraniu Wawrze i Grochowie, a w dole rzeki — na Pelcowiznie.

Inspekcję prowadzi nowy kierownik tego działu, inż. Orleński. W wyniku inspekcji przetrzecono partię ludzi na Pelcowiznie, gdzie prowadzone jest późniejsze przedłużenie niedawno wykonanego tam wału ochronnego długości 100 mtr. W inspekcji bierze udział starosta praski, p. Skorowiec.

Komisaryczny prezydent miasta Warszawy wystosuje w czwartek, 19 b. m., odezwę do mieszkańców stolicy z wezwaniem do zachowania spokoju i zapewnieniami o bezpieczeństwie życia i mienia najbardziej na niebezpieczeństwo wystawionych dzielnic praskich: Szmulowizny, Pelcowizny, Henrykowa, Piekietka itp. Odezwa, w tej chwili przygotowywana, podaje do wiadomości, że dopiero przybór, wynoszący 5,20 mtr. ponad zero mógłby zagrażać powiśłom praskiemu w dole rzeki od mostów kolejowych poczynając.

Tego katastrofalnego przyboru Wisły nie sygnalizują wszakże z gór rzeki.

(Dokończenie na str. 2-ej).

Strajk w San Francisco na ukończeniu?

Zatarg rozstrzygnie arbitraż

SAN FRANCISCO, 18. 7. (PAT.). — Komitet strajkowy jest decydującym zwolennikiem załatwienia konfliktu w drodze arbitrażu.

Władze wydały bardzo surowe zarządzenia, by zapobiec możliwym zajściom. Aresztowano 340 agitatorów, skonfiskowano liczne odezwy i broszury o charakterze rewolucyjnym. Policja zburzyła wewnętrzne urządzenia rzekomej siedziby centralnej komunistów. W lokalu wybito wszystkie szyby i połamano meble. Obecni w lokalu po krótkim oporze zbiegli. Jest trzech rannych.

WEZWANIE KOMITETU STRAJKOWEGO DO GUBERNATORÓW

SAN FRANCISCO, 18. 7. (PAT.). — Komitet strajkowy wyjaśnia, iż decyzja, powzięta 207 głosami przeciwko 103, wypowiadająca się za arbitrażem, nie oznacza niezwłocznego zakończenia strajku, chodzi jedynie o zalecenie, by strajkujący poddali się arbitrażowi.

Komitet strajkowy zwrócił się do gubernatorów Kalifornii oraz sąsiadujących z nią stanów i do merów portów, w których proklamowano strajk, by zwrócili się do prezydenta Roosevelta z prośbą, ażeby wszystkie sporne sprawy pomiędzy pracodawcami a pracownikami w obecnym konflikcie były rozstrzygnięte przez arbitraż.

JOHNSON NAZWAŁ STRAJK „KRWAWYM POWSTANIEM”

SAN FRANCISCO, 18. 7. (P. A. T.). Przemawiając do studentów uniwersytetu kalifornijskiego, gen. Johnson bardzo ostro wystąpił przeciwko strajkowi generalnemu, który nazwał wojną domową i „krawawym powstaniem”. Wobec strajku taksówek Johnson powrócił do San Francisco w starożytnym powozie, ku wielkiej radości przechodniów, którzy tłumnie podążali na ulicach San Francisco za powozem, podziwiając ten oddawna już niewidziany w Ameryce sposób lokomocji.

PRACODAWCY PRZYJMĄ ARBITRAŻ

LONDYN, 18. 7. (PAT.). Strajk generalny w San Francisco wydaje się być bliski końca. Główny komitet strajkowy uchwalił wczoraj wieczorem rezolucję, postanawiającą przyjąć rozstrzygnięcie sądu rozjemczego w sprawie żądań robotników transportowych, których pretensje spowodowały obecny strajk generalny.

Istnieje prawdopodobieństwo, że arbitraż zostanie również przyjęty przez pracodawców.

PIERWSZY STRAJK POWSZECHNY W ST. ZJEDN.

Długa seria zatargów między pracownikami i pracodawcami, stanowiąca cechę charakterystyczną dziejów rozwoju przemysłowego w Stanach Zjednoczonych, zwłaszcza zaś części północno-zachodniej państwa, znajduje obecnie wyraz kulminacyjny w strajku powszechnym, ogłoszonym w San Francisco. Należy zaznaczyć, że jest to pierwszy wypadek zorganizowania w Stanach Zjednoczonych strajku powszechnego, gdyż próba w r. 1919 w Seattle spaliła na panewce odrazu.

Tym razem organizacja strajku doprowadziła do uznania przez ogół sytuacji za jeszcze poważniejszą od tej, jaką przed laty 28 wytworzyło straszne trzęsienie ziemi w Kalifornii i powódź, która po nim nastąpiła.

TRZY REZOLUCJE.

Komitet strajkowy powziął następujące rezolucje, dotyczące przeprowadzenia czynności, związanych ze strajkiem: 1) przydzielenie ludności artykułów spożywczych i benzyny, 2) zorganizowanie specjalnej policji strajkowej, 3) usiłowanie wciągnięcia do szeregów związków zawodowych 50 tysięcy robotników, którzy do żadnych związków nie należą.

Policja strajkowa będzie zorganizowana i a tych samych por-

stawach, co i policja zwykła. Będzie ona patrolować po mieście i starać się współdziałać z policją zwykłą w walce z usiłowaniami do konywania gwałtów.

Cechą charakterystyczną obecnego strajku jest m. in. okoliczność, że liczne przedsiębiorstwa wynajęły w wielkich hotelach całe piętra, przeznaczając je dla swych pracowników, którzy inaczej, wobec wstrzymania wszelkich środków komunikacji, nie mogliby dostać się do pracy.

OBRAZKI ULICZNE NA TLE STRAJKU.

Jak dalece komitet strajkowy przestrzega, aby wszystkie jego rozporządzenia były ściśle wykonywane, świadczy fakt, że, gdy pewien restaurator otworzył swój lokal bez zgody komitetu, został dotkliwie pobity przez patrol policji strajkowej, a lokal restauracyjny wraz z całym urządzeniem i żywnością został doszczętnie zniszczony. Dziesiątki wozów z żywnością i owocami policja strajkowa podpaliła.

Między strajkującymi dochodzi niejednokrotnie do starć, należą oni bowiem do dwu grup: syndykalistów i komunistów. Niejednokrotnie starcia te przybierają bardzo gwałtowny charakter. Jak dotąd, syndykaliści natarli na szereg biur partyjnych komunistów, zburzyli je i całkowicie zniszczyli urządzenie. Syndykaliści rozproszyli również liczną demonstrację komunistów. Na wszystkie skargi ze strony komunistów władze związków zawodowych odpowiadają, iż nie mogą dopuścić do gwałtu i terroru ze strony komunistów.

ZAOPATRZENIE W ŻYWNOSĆ

Członkowie związków zawodowych pewni są swą wygranej, oświadczają jednak, że gdyby spożywczych w mieście powstał głód, sprawa strajku byłaby stracona. Tem właśnie tłumaczy się różne zarządzenia komitetu strajkowego, który pragnie, aby ludność mogła w dostatecznej mierze zaopatrzyć się w żywność.

Burmistrz miasta, Rossi, mianował specjalny wydział, złożony z 500 osób. Zadaniem tego wydziału jest przestrzeganie, aby rozdział znajdującej się w mieście żywności dokonany został sprawiedliwie. Jest faktem, że zapasy świeżych jarzyn i świeżego mięsa już zostały wyczerpane. Nawet największe sklepy z żywnością, wobec płochliwego wykupywania zapasów w ciągu ostatniego tygodnia, musiały ograniczyć do minimum sprzedaż artykułów żywnościowych, których ogólna ilość w San Francisco oceniana jest zaledwie na 10 milionów dolarów. Racjonalne rozdzielanie nawet tak nieznacznych zapasów jest bardzo utrudnione ze względu na strajk woźniców.

KARABINY MASZYNOWE NA GŁÓWNEJ ARTERJI

Brak artykułów żywności odczuwać się daje nie tylko miastu samemu, lecz i najdalszym okolicom, gdyż komitet strajkowy w dalszym ciągu nie dopuszcza wozów z żywnością. Policja państwa wa radzi sobie z terorem strajkujących w ten sposób, że na głównej arterji dowozu żywności ustawia karabiny maszynowe, pragnąc umożliwić dowóz do miasta. Istnieje obawa, że sprawa wyżywienia, o ile strajk się przeciągnie, ulegnie znacznemu pogorszeniu, albowiem związki robotników rolnych zapowiadają również przystąpienie do strajku.

Oddziały wojska, bądź stale znajdujące się w San Francisco, bądź też przybyłe na wezwania władz, zajęte są narazie ustawianiem na dachach największych domów karabinów maszynowych.

ALASKA I WYSPY HAWAJSKIE W OBLICZU GŁODU.

Strajk w San Francisco, narazie przynajmniej, najdotkliwiej odbił się na stanie wyżywienia Alaski, do której dowóz żywności możliwy jest tylko w bardzo krótkim okresie letnim, a tymczasem strajk robotników portowych w San Francisco trwa już dość długo. Również zaopatrzenie

wysp Hawajskich pozostawia spowodu strajku bardzo wiele do życzenia.

Narazie gazownie i elekrownie San Francisco jeszcze pracują, otwarte są też kioski z piwnami, sklepy z nabiałem i piekarnie.

Tajemniczy samobójca

Ofiara zawiedzionej miłości

Nocy ubiegłej około godz. 5-ej, dozorca nocny na ul. Grotgera, w Mokotowie, znalazł na polu, pod parkanem parku Promenada, zwłoki jakiegoś mężczyzny, lat około 25-ciu. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć wskutek rany postrzałowej prawej skroni. Śmierć nastąpiła przed kilku godzinami, gdyż zwłoki były już stężale. Rewolwer przy denacie już nie znalaziono. Samobójca był bez marynarki, kamaszy i skarpetek. Wszy-

Nierząd w hotelach warszawskich

11 przekupionych urzędników policji

Władze prokuratorskie przygotowały akt oskarżenia w olbrzymiej aferze hotelowej, wykrytej jesienią r. ub. Sensacją w sprawie będzie to, iż wśród oskarżonych znajdzie się 11 urzędników policyjnych, zawieszonych w urzędowaniu za nadu-

Za ucieczkę z więzienia

odpowiadać będzie przed sądem bandyta Ciszewski

W tych dniach na wokandę jednego z Sądów Grodzkich wpłynęła sprawa karna karłowatej nieczeki groźnego bandyty Ciszewskiego. Aresztowany za dokonanie licznych napadów na pociągi podmiejskie, Ciszewski przebywał w więzieniu przy ul. Dzielnej.

Dzięki poprawnemu zachowaniu Ciszewski uzyskał od władz więziennych pozwolenie na zawarcie ślubu z dawną przyjaciółką, która po ostatnim napadzie ukryła go w jednej z leżni prywatnych.

Kiedy jednak po załatwieniu wszystkich formalności przyjaciółka odmówiła swojej zgody na małżeństwo, Ciszewski, obawiając się, że narzeczona ucieknie z powierzonymi

Pracuje też dział miejski wywozu śmieci. Natomiast teatry i kinematografy są zamknięte, a program radiowy uległ również poważnemu ograniczeniu ze względu na to, że i muzykanci strajkują.

sko leżało obok niego. Nadto leżały: ołówek, kołnierzyk, krawat i list w języku rosyjskim, pisany ołówkiem.

Z treści listu wynika, że denat stracił majątek i matkę, a nadto strapiiony jest wielce wskutek zawiedzionej miłości. Wszystkie te zawody życiowe skłoniły go do odebrania sobie życia. Zwłoki tajemniczego denata przewieziono do prosektorjum.

W tym celu, postanowił uciec z więzienia. Korzystając z zaufania strażników, Ciszewski wydobł się na korytarz więzienny, skąd przez okno skoczył na dach sąsiedniego partementu domku. Stąd po dachach dostał się na ulicę Pawia, skacząc z wysokości dwóch pięter.

Po ucieczce Ciszewski ukrył się u swego znajomego na ul. Czerniakowskiej, gdzie go jednak w krótkim czasie odnaleziono. Policja otoczyła dom. Bandyta wyostał się stamtąd również po dachach i uciekł na pole, gdzie ukrył się w zagonach kapusty. Tam go schwytano.

Teraz Ciszewski odpowiadać będzie za ucieczkę z więzienia.

Trzy tysiące żwirników

Strajkuje w Warszawie i okolicach

W chwili, gdy likwidacja strajku budowlanego, wobec zainteresowania czynników rządowych, znalazła się na najlepszej drodze do pomyślnego zakończenia, — zgodnie z zapowiedzią, o której pisaliśmy w ubiegłym tygodniu, — wybuchł 16 b. m. strajk żwirników.

Strajk ten objął przeszło 3000 pracowników, zatrudnionych nad Wisłą, Bugiem, Narwią, Pilicą i Bzurą. Strajk jest powszechny — obejmuje Warszawę, Wyszki, Modlin, Żegze, Nowy Dwór i Dęblin.

Na wiecu strajkujących, który się odbył w Warszawie, uchwalamo strajkować aż do podpisania umowy zbiorowej we wszystkich miejscowo-

ściach, objętych strajkiem, oraz do wypłacenia zaległości, które są bardzo duże. Wynoszą one niejednokrotnie do 5000 zł. na jednego pracodawcę, z czego na każdego pracownika przypada niernaz po paręset złotych, wraz z niewypłaconymi zaległościami z roku ubiegłego.

Dla strajkujących są to bardzo poważne kwoty, jeśli wziąć pod uwagę, że przeciętny zarobek dzienny żwirnika sięga zaledwie 2 zł. 50 gr.

Wobec likwidacji strajku budowlanego, a więc zwiększonego zapotrzebowania na żwir — strajk żwirników ma duże widoki powodzenia, komplikując oczywiście sprawę akcji budowlanej w sezonie bieżącym.

Kronika sądowa

Kto ukradł?

WARSZAWA. — Wczoraj Sąd Okręgowy wydał wyrok w sprawie zagadkowej kradzieży u dyr. „Poisku” inż. Margulesa, któremu ze skrytki za obrazem wyjęto 3200 dolarów w złocie.

Sąd uznał za niedowiedzione, kto popełnił włamanie i skazał jedynie zawodowego złodzieja łódzkiego, Gabarego oraz lokaja Tesznera na półtora roku więzienia każdego za kradzież pojedynczą 60 dolarów w złocie, t. zn. suny, jaką przy rozwiji u oskarżonych znaleziono.

Ciemności w Rypinie

WARSZAWA. — Wczoraj Sąd Apelaacyjny rozpatrywał niezwykłą sprawę o pozbawienie elektryczności miasta powiatowego Rypina. Elekrownia w Rypinie brła wodę ze stawu Rozenowicza, dając mu wzaminą za to prąd.

Trwało to przez 3 lata, a gdy pewnego dnia przerwano dopływ prądu bez żadnych wyjaśnień, Rozenowicz wystosował do elekrowni rejentalne oświadczenie, że niemożliwi czerpanie wody. Nie otrzymawszy odpo-

wiedzi, wynajął robotników i pewnego wieczora kazał zasypać rów, doprowadzając wodę ze stawu do elekrowni. Wobec braku wody turbina stanęła, elektryczność zgasała, Rypin zażył ciemności.

Dookoła całej sprawy zrobił się wielki huk i Rozenowiczowi wytoczono sprawę karną o sabotaż elekrowni. Sąd Okręgowy skazał go na 3 miesięce więzienia. Obrona zapleowała, podkreślając, że oskarżony nie miał zamiarów złośliwych, musiał jedynie zareagować na nietykt elekrowni.

Rozenowicza uniewinniono, ale prokurator wniósł kasację.

Por. Jezierski na wolności

WARSZAWA. — Ponieważ prokurator nie zapowiedział skargi kasacyjnej w głosnej sprawie por. Jezierskiego w terminie przewidzianym, tem samem wyrok Sądu Apelaacyjnego uległ uprawomocnieniu.

Jak wiadomo, por. Jezierski został skazany na 4 lata więzienia przez Sąd Okręgowy, a Sąd Apelaacyjny wyrok uchylił, skazując Jezierskiego na rok więzienia z zawieszeniem.

Sytuacja ciągle groźna

W górach nie ustają deszcze

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Skawa przybiera

WADOWICE, 18. 7. (PAT.). — O godz. 11 poziom wody na Skawie pod Wadowicami podniósł się o 2.50 mtr. na wodowskazie t. zn. o 2.97 ponad stan normalny.

W Zawoi i okolicy z małemi przerwami bezustannie pada deszcz, na Wiśle woda stale przybiera. Stan Wisły w Smolicach 6.64 mtr. ponad normalny. W Andarychowie i Wieprzu wezbrała gwałtownie Wieprzówka, zabierając w Andarychowie kilka drzew, które utworzyły tamę, wskutek czego spiętrzyła się woda i zalany został tor kolejowy linii Wadowice — Bielsko.

W Izdebniku ponownie wezbrała woda rzeczek Jarzębianki i Skawinki, przyczem zalana została droga wojewódzka i zagrożony jest powaznie most w Izdebniku. Obok drogi powiatowej Brody — Skawinka obsuwa się podmyta wodą góra. Woda zabrała most. Około godz. 11.30 woda na Skawie pod Wadowicami zaczęła opadać i o godz. 1-ej stan jej wynosił 2.35 na wodowskazie, szerokość rozlewu pod Wadowicami sięga 1 km. W Izdebniku na drodze wojewódzkiej Izdebnik — raków woda zerwała podługę mostu, pod Sukowicami zaś przerwała drogę. W Biertowicach woda uniosła dwie furmanki, z których jedną wyratowano, druga zaś furmanka z parą koni poszła z wodą i niewiadomo co się z nią stało.

Woda z gór przyniosła utopionego konia. Tor kolejowy między Zembrzycami a Suchą na linii kolejowej Kraków — Zakopane zerwany na przestrzeni 10 mtr., droga na przestrzeni 2 km. zalana. W Budzowie woda uniosła trzy domy i stodołę. Budynek posterunku policji w Budzowie otoczony jest wodą. Inwentarz skarbowy wyniesiono i zabezpieczono.

WADOWICE, 18. 7. (PAT.). — Połączenie kolejowe między Skawicami a Stryszowem przerwane. Stan wody na Skawie pod Wadowicami o godz. 9.30 rano wynosił 2.45. Woda stale przybiera.

Ruch pociągów

WARSZAWA, 18. 7. (PAT.). — Ruch pociągów między Tarnowem

a Nowym Sączem odbywa się bez przesady. Ruch na linii Tarnów — Lwów odbywa się bez przeszkód. Pociągi gospodarcze i ratunkowe kursują na wszystkich liniach. Poziom wody na Rabcie obniżył się.

Dzisiejsze pociągi z Krakowa w stronę Lwowa dochodzą tylko do Bochni, w stronę Wadowic — do Kalwarii, w stronę Zakopanego — do Skawic, do Chabówki dochodzą drogą okrężną przez Dziedzię i Bielsk Śląski, do Lwowa — przez Kielce i Lublin. Wadowice pozbawione są komunikacji kolejowej ze wszystkich stron.

KRAKÓW, 18. 7. (PAT.). — Przybył do Krakowa p. premier prof. Kozłowski oraz Minister Spraw Wewnętrznych Zyndram-Kościałkowski. Po konferencji w urzędzie wojewódzkim ministrowie udali się w towarzystwie wojewody dr. Kwaśniewskiego do Karczna statkiem wzdłuż Wisły, aby zbadać stan zalanych, względnie zagrożonych miejscowości.

KRAKÓW, 18. 7. (PAT.). — Komunikacji między Krakowem a Suchą jeszcze nie ma. Natomiast do Chabówki dojeżdżają pociągi przez Bielsko, Żywiec i Suchą. W kierunku Zakopanego dochodzą pociągi ratunkowe do Lasku koło Nowego Targu.

W Małopolsce Wsch. wody opadają

LWÓW, 18. 7. (PAT.). — Niebezpieczeństwo powodzi w województwie lwowskim minęło. Najbardziej zagrożony odcinek zachodni, obejmujący powiat rzeszowski, jest już poza granicą niebezpieczeństwa. Woda spadła z 7.30 m. ponad stan normalny do 3.30 m. a więc o 4 metry, wskutek tego miejscowy komitet powodziowy rozwiązał się. Kompania saperów z pontonami, która spleszyła z pomocą ludności w pow. rzeszowski, została wysłana obecnie do Przeworska, gdzie stan wody się podniósł.

W pow. bobreckim na Dniestrze woda spadła do 1.75 m. Również i z innych powiatów nadchodzą meldunki uspokajające. Ostatnio nadeszły meldunki o znacznych szkodach, wyrządzonych w okolicach Dobromila.

Mord polityczny w Wiedniu wyjaśniony

WIEDEN, 18. 7. (PAT.). — Policji wiedeńskiej udało się częściowo wyjaśnić zagadkę morderstwa kapturowego, dokonanego w Wiedniu na kupecu Zimmerze.

Obecnie jest już wiadome nazwisko jednego z morderców Zimmera. Jest nim 21-letni narodowy socjalista, absolwent szkoły realnej, syn lakiernika wiedeńskiego, Edward Floch, który po dokonaniu morderstwa nie wrócił do domu.

Kłeska głodu znowu grozi Sowieta

Dziennik „Journal de Genève” w artykule, obficie popartym cyframi i faktami, podaje bardzo ciekawe szczegóły, dotyczące kłeski, jaka spotkała sowieckie rolnictwo.

Już w r. 1933 w państwie sowieckim 5 milionów ludzi padło ofiarą głodu. Można by też przypuszczać, że w roku obecnym kłeska głodu nie da się Rosji odczuć. Tymczasem jeden z najwyższych dygnitarzy Ukrainy sowieckiej donosi, że 30 procent urodzaju na Ukrainie przepadało. Wysokość strat w innych okręgach państwa jest jeszcze wyższa.

Śmiertelność rośnie się nie tylko wśród ludzi, lecz zwłaszcza wśród

zwierząt domowych, co utrudnia należytą uprawę ziemi. Tak np. na Ukrainie od roku 1928 ilość koni zmniejszyła się o połowę. Straty w bydłe są jeszcze większe, wynoszą bowiem 60 proc., jeśli chodzi o krowy, 70 proc. w dziale świń i 80 proc. w dziale owiec. Ten odsetek strat dotyczy nie tylko własności prywatnej, lecz również „kolechozów”.

Do tej kłeski dodać jeszcze trzeba zupełną dezorganizację przewozu oraz posuchę, która poczyniła wielkie spustoszenia, zwłaszcza na Ukrainie. Skutkiem tej właśnie posuchy los 150.000 rodzin w rejonie Azowa i morza Czarnego wia bardzo wiele do życia.

Wzrost pokrycia w Banku Rzeszy

Sprawozdanie Banku Rzeszy na dzień 14 b. m. wykazuje w porównaniu z bilansem z poprzedniego tygodnia następujące zmiany:

Zapasy środków pokrycia wzrosły o 0,8 do 77,8 milj. RM, przyczem zapas złota zwiększył się o 2 milj. RM do 72,2 milj. RM, zapas dewiz natomiast zmniejszył się o 1,3 do 5,6 milj. RM. Stosunek pokrycia w dn. 14 b. m. wyniósł 2,2 proc., wobec 2,1 proc. w poprzednim tygodniu.

W ten sposób już drugi tydzień z rzędu Bank Rzeszy wykazuje, wprawdzie nieznaczny, przypływ pokrycia. Charakterystyczną jest rzecz, że obok wzrostu zapasów złota, występuje spadek zapasów dewiz. Oczywiście, tempo wzrostu jest tak małe, że praktycznego znaczenia, jak dotychczas, nie ma. Może ono natomiast wywołać pewną poprawę zaufania w stosunku do marki.

Wiadomości polityczne

Japończycy w Warszawie

Wczoraj o godz. 22.50 przybyła do Warszawy wycieczka japońska, złożona z 17 profesorów Uniwersytetu w Tokio, wyższych urzędników i studentów japońskich z Uniwersytetu Berlińskiego.

Wycieczka zwiedziła Chorzów, Katowice, Królewską Hutę i Kraków.

Amb. Laroche w M. S. Z.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, min. Jan Szembek, przyjął w dniu 16 m. b. m. ambasadora Francji, p. J. Laroche'a.

W dniu 17 m. b. m. min. Szembek przyjął ambasadora Z. S. R. R., p. Dawtjana, oraz posła Rzeszy Niemieckiej, von Moltke.

Posel Rumunii w Warszawie, p. Cadere, powrócił z urlopu i objął urzędowanie.

W benedyktyńskim opactwie...

Czy na Węgrzech nastąpi parcelacja latyfundiów?

W początku ubiegłego tygodnia udał się węgierski premier Gömbös do opactwa Benedyktynów w Pannonhalmie. Pierwotnie myślał, że wyjechał tam na krótki wypoczynek. Zanim jednak udał się tam reszta członków gabinetu a wreszcie samochód ciężarowy pod dozorem podsekretarza stanu przyjął rady ministrów dowiózł tam akta ministerjalne.

Ostatecznie dowiedziono się, że w ciszy klasztornej u Benedyktynów odbywało się posiedzenie rady ministrów. Nawet dla węgierskiej opinii publicznej jest to zdarzenie niezwykle i nie dziwne, że wobec powodów domysłów i pogłoszek, prasa rządowa uważa

za stosowne uspokoić opinię publiczną wyjaśnieniem, że posiedzenie rady ministrów odbywało się w klasztorze Benedyktynów dlatego, że obrady musiały toczyć się w spokoju, gdyż na porządku dziennym były sprawy wymagające skupienia myśli. Krótki komunikat, wydany ostatnio potwierdza, że obradowano przez pięć dni nad sprawami bardzo ważnymi: chodziło o reformę prawa wyborczego, walkę z „systemem jednego dziecka”, przeprowadzenie kolonizacji wewnętrznej i reformę fideikomisów.

Jeżeli chodzi o reformę prawa wyborczego, trzeba zaznaczyć, że przed 14 dniami minister Spraw Wewnętrznych oświadczył wobec przedstawicieli pracy, że w tym kierunku dotychczas nie uczyniono nic konkretnego i że nawet w rządzie niema jednolitości zdań co do mającej nastąpić reformy. Obrady w Pannonhalmie miały na celu prawdopodobnie szczególne omówienie tego problemu. Niewątpliwie też obrady będą impulsem dla przyspieszenia przygotowań do reformy, bowiem premier Gömbös niedawno zapowiedział, że na jesiennej sesji parlamentu przedłoży odpowiedni projekt ustawy. W kołach politycznych wyrażają obawy, że tak długo zapowiadana reforma nie zadowoli szerokiej mas ludności węgierskiej, która nadal nie będzie mogła wyrazić swobodnie swej woli. Nie jest też tajemnicą, że równocześnie z reformą prawa wyborczego nastąpi rozszerzenie uprawnień regenta w tym kierunku, że będzie on upoważniony do rozwiązywania parlamentu na dłuższy czas.

Drugą kwestią, którą zajmowało się klasztorne posiedzenie rady ministrów jest walka z „systemem jednego dziecka” w węgierskich rodzinach. Sprawa ta zajmowała się już publicystyka węgierska i koła społeczne. Sprawa ma poważne a nawet tragiczne wprost podłoże. Najkompetentniejszy czynnik urzęd statystyczny obliczył, że płodność węgierskich małżeństw zmniejszyła się w ostatnich dziesięciu latach o 23 proc.

Problem ma jednak nie tylko etyczne, ale w znacznej mierze zaradkowe gospodarcze i społeczne podłoże, i jeżeli rząd węgierski ma w tej sprawie coś poważniejszego uczynić, aby przystąpił wśród ludności węgierskiej wzrost, musi prócz papierowej propagandy wytworzyć odpowiedni grunt społeczny i gospodarczy, aby przyszłe pokolenia miały zapewnioną egzystencję. Lud węgierski, zwłaszcza bezrolny żyje

w tak opłakanych warunkach, iż każde powiększenie rodziny witalne jest obawą. Interes gospodarczy rodziny nie pozwala na rozdrabnianie majątku przy większej ilości dzieci. Problem można rozwiązać tylko drogą reformy fideikomisów i drogą kolonizacji.

Obie te kwestje jednak od dziesięciu lat są trudnym zagadnieniem dla wszystkich rządów węgierskich, z których większość wogóle problemu tego rozwiązywać się nie powzięła. Fideikomisy są obecnie głównym kamieniem obrazy w życiu społecznym Węgier. Ogromne obszary gruntów w całym państwie są w posiadaniu zaledwie kilku właścicieli, którzy, chociażby nawet chcieli, nie mogą się gruntów tych pozbyć. Grunta fideikomisów muszą pozostać w całości, nie mogą być rozdzielone i tylko za specjalnym zezwoleniem rady ministrów można od gruntów tych pewną część oddzielić, co jednak może nastąpić tylko wtedy, gdy w sprawie zainteresowane jest bezpośrednio państwo (np. przy budowie kolei, koniecznej sprze-

daży celem pokrycia zaległości podatkowych i t. p.). Naturalną jest rzeczą, że właściciele fideikomisów, przeważnie arystokraci ubiegają się o podział swych posiadłości tylko w bardzo rzadkich wypadkach.

Największym fideikomisem na Węgrzech jest majątek księcia Festeticsa, rozciągający się na obszarze 360.000 morgów katalanich t. j. obejmujący znaczną część zachodnich Węgier. Ten z węgierskich mężów stanu, któryemu uda się rozbić system fideikomisów, przejdzie do historii. Jest wielce ciekawym, jak sprawę tę załatwi dzisiejszy premier, który jest właśnie tym, który przed dziesięcioma laty założył w Kecskemecie partję, w której programie wyraźnie „domagano się rozparcelowania wszystkich fideikomisów ponad 1.000 morgów, wyłączenia gruntów z rąk obcych i t. d.

Gömbös ma więc rozwiązać kwestję jako premier, a nie tylko węgierska, ale i europejska opinia publiczna z zainteresowaniem śledzi jego wysiłki w tym kierunku. C. P.

Przemówienie Doumergue'a było zestawieniem prac rządu

PARYŻ, 17.7. Premier Doumergue wygłosił dziś przez radio przemówienie, w którym zestawiał bilans prac rządu.

Na wstępie więc Doumergue wskazał na konieczność reorganizacji wielu instytucji służby publicznej, które nie mogły działać sprawnie, bo nie posiadały stałych podstaw wskutek zmienności rządu.

Doumergue mówił dalej, że zastąpienie nieszczególnie, gdyż kryzys ekonomiczny powiększał się, wrastało też bezrobocie, a sytuacja zewnętrzna Francji wymagała wielkiej czujności. Naukę doświadczenia Francji zaczęła dzieło uzdrowienia od odbudowy powagi rządu. Udało się przeprowadzić budżet i reformę podatkową, która polep-

szyla rynek monetarny, dzięki czemu od marca wpłynęło do kas państwowych 5,5 miljarda złota. Zaznaczył się też zaufanie do papierów państwowych. Poprawa położenia finansowego pozwoliła nam na udzielenie kredytów do dyspozycji rolnictwa i na roboty publiczne.

Dokonawszy tego dzieła, mamy teraz możliwość zabezpieczyć granice. Chodzi o obronę jedynie, gdyż Francja nie zamierza szukać zatargu i pod żadnym pozorem nie zajmie stanowiska agresywnego. Jesteśmy do pokoju przywiązani i nie naruszamy go nigdy, chcemy jednak uniknąć tego, aby słabość środków obrony i naszego oporu mogła dać komuś podstawę do pogwałcenia naszego terytorium.

„Journal” podkreśla, że Zobowiązania papierowe nie zabezpieczą pokoju

PARYŻ, 17. 7. — Prasa francuska w dalszym ciągu zajmuje się sprawą paktu wschodniego.

„ECHO de Paris” zaznacza, że za zyczliwość Anglii Simon zażądał wysokiej zapłaty, domagając się od Francji porzucenia tezy z 17 kwietnia. Barthou odmówił, przyrzekając tylko ponownie zbadać sprawę rozbrojenia, gdy tylko pakt wzajemnej pomocy zacznie działać. Przy tej sposobności „ECHO de Paris” wyraża nadzieję, że Francja nie da się sprowadzić z obranej drogi, bo gdyby to nastąpiło, zasługiwałyby na zarzut uprawiania pakto-manji.

„Journal”, omawiając oświad-

czenie Simona, sądzi, że angielski minister mówił o pewnych domysłach i pozwolił sobie na pewne przewidywania. Simon oświadczył mianowicie, że o ile pakt bezpieczeństwa zostaną podpisane, nie można będzie odmawiać Niemcom równouprawnienia. Tkwi tu — pisze „Journal” — nieporozumienie, gdyż bezpieczeństwo nie może być zapewnionie drogą paktu w chwili, gdy jest rzeczą stwierdzoną, że Niemcy gwałcą klauzule wojskowe traktatu wersalskiego oraz swe zobowiązania finansowe, uważając je za świsłki papieru.

Agenci pożyczek Dawesa i Younga, Sekwestrują dochody Niemiec

BERLIN, 17.7. — Ponieważ Niemcy zawiesili obsługę pożyczek Dawesa i Younga, agenci tych pożyczek zawiadomili Bank Rzeszy, że zatrzymają 4,3 miliona marek wpływów państwowych na rzecz tej pożyczki. Agenci zaznaczyli, że wstrzymują swe zlecenie, którego mocą wszystkie zasewestrowane wpływy bankowe przelewane były automatycznie na rachunek rządu Rzeszy.

W odpowiedzi na to rząd niemiecki komunikuje, że na obsługę pożyczek Dawesa i Younga przeznaczony w związku z datą 15 lipca odpowiednio sumy. Obłożone sekwestrem wpływy państwa niemieckiego wynoszą około 206 milionów marek, co pięćdziesiątkrotnie przekracza obsługę tych pożyczek.

Toteż niemieckie biuro informacyjne podaje, że postępowanie agentów obu tych pożyczek należy uważać albo za szkodliwą, albo za chęć wywarca presji. Takie postępowanie przetrwał ministerjum Skarbu poważnej części wpływów co zagroziłoby zasadniczym zażądaniem niemieckiego rządu, który

I rzęgląd drasy

Dlaczego rozwiązano

O. N. R.?

Dzisiejszy „Robotnik” ogłasza wyjątki z poufnego Tygodniowego Biuletynu B. B. W. R. Wyjątki te oświetlają dla użytku działaczy BB. przyczyny rozwiązania Obozu Narodowo - Radykalnego.

„Deklaracja ta (ONR.) — czytamy — pozwalała żywić nadzieję, że O. N. R. wywołał się z pod wpływu przeżyć politycznych Stron Narodowych i że stanie się zarodkiem radykalnej chodby, lecz rzeczowej (?) opozycji. Oczywiście, opozycja taka mogłaby znaleźć swe właściwe(!) miejsce w naszym życiu publicznym. Nadziei tych ONR. — ubolewa dalej biuletyn — ziszczyć nie potrafił... Zachowanie się ONR-u podczas wyborów miejskich, zwłaszcza w Łodzi i w Wilnie, wskazywało, że zerwanie jego ze Str. Narodowym było pozorną tylko maską; wszędzie, gdzie ONR. rozporządzał jakimkolwiek wpływem, oddał się całkowicie do dyspozycji Stron Narodowych... ONR. poszedł odrazu na wysiugi Stron Narodowych, potwierdzając tem budzące się od początku jego istnienia podejrzenie, że jest on tylko „detaszowanym” oddziałem Str. Narodowego.”

„O. N. R. — wywoził biuletyn — mając bezmyślnie hitlerizm, nie tylko kopował jego hasła rasistowsko - antysemickie, ale idąc za nim, uciekł się do argumentu siły brutalnej w walce z przeciwnikami politycznymi...”

„Robotnik”, który po powstaniu O. N. R. ogłosił go za sanacyjną dywersję, obecnie opatrzył powyższy komunikat następującymi uwagami:

„Nie mamy bynajmniej zamiaru występować tu w roli adwokata O. N. R.-u, którego rolę i znaczenie oświeciliśmy swego czasu należycie. W imię ścisłości jednak musimy stwierdzić, że to nie O. N. R. zaprzasił do Polski Goebbelsa i nie O. N. R. wymieniał z nim toasty. Co najgłośniejsze zaś, wypada mocno podkreślić, że prawo moralne do zarzucania komukolwiek posługiwania się „argumentem siły brutalnej w walce z przeciwnikami politycznymi” mają ci tylko, których sumienie jest pod tym względem — czyste i niezszargane. Tego rodzaju zarzuty w ustach ludzi, którzy na surmieniu swoim mają i sprawę brzeską, i „miejscę osobobnienia”, i wiele innych „państwowo - twórczych” wyczynów, nie będących spełnieniem przeciwnictwem „siły brutalnej”, dźwięczą nutą bezceremonialnego cynizmu, dlatego przyjmowane być muszą za — fałszywą monetę. Nie mówi się o strykułku w domu wściekłego.”

„Sens istotny tego komunikatu jest niewątpliwie ten, że kierownictwo BB. chcąc jakoś wytłumażyć rozwiązanie O. N. R., a nie mogąc podać istotnych przyczyn, uspakaja swych ludzi, tłumacząc, że popularny ONR., to tylko „endeka intrzyga”.

Sanacja wobec Ukraińców

„Gazeta Polska”, wychodząc z założenia, że mordu na osobie min. Pierackiego dokonali Ukraińcy, pisze pod adresem legalnych ugrupowań ruskich w artykule p. t. „Ostatni czas”.

„Na zasadzie doświadczeń z ostatnich lat kilku nie wolno mieć złudzeń co do tego, że jakkolwiek ustępstwo, czy „koncesja” rozstrzygnęłyby tylko wściekłość i spotęgowały natchnienie teroru ze strony zbrodniczej organizacji. Wszak śmierć Tadeusza Hołówni i Bronisława Pierackiego dowodzi, że mordowani są przede wszystkim ci, którzy reprezentują i usiłują realizować politykę łagodności, perswazji uspakajania. Niechże zatem wie społeczeństwo ukraińskie, że rząd polski nie pójdzie na drogę wykupywania się koncesjami od objawów teroru.”

Istnieją dwie tylko możliwości polityki ukraińskiej. Jedną, reprezentowaną przez U. O. N. prowadzi do rozkładu psychicznego ludności ukraińskiej już w najbliższym pokoleniu, do zniszczenia całego dorobku kulturalnego i społecznego poprzednich generacji, a w końcu do zaprzestania sprawy ukraińskiej, jako zagadnienia polityczno-narodowego w ogóle. Druga, której prób realizacji jeszcze nie dostrzegamy, to zabranie się do pozytywnej pracy nad utrwaleniem i rozwojem ukraińskiego narodowego organizmu kulturalno-społecznego na gruncie państwowości polskiej, która należy uznać i przyjąć za podstawę wszelkich poczyną stanowczo, niedwuznacznie i z całą wewnętrzna szczerością.”

Poczem kończy chems w rodzaju ultimatum:

„Legalne czynności ukraińskie muszą zastanowić się nad wyborem. Ostatni czas”.

Rozwiązanie stowarzyszenia

niemiecko-francuskiego

BERLIN, 18. 7. (PAT.). — Na zebraniu członków towarzystwa niemiecko - francuskiego uchwalono jednogłośnie rozwiązać to stowarzyszenie.

Prezes towarzystwa, dr. Draeger, w przemówieniu swem zaznaczył, że towarzystwo musi być rozwiązane, ponieważ wskutek naprężonych stosunków między Francją a Niemcami, nie może rozwinąć żadnej działalności.

Przedtem mauzoleum - teraz wystawa
Nowa dekoracja sali sejmowej

W sejmowej sali posiedzeń dobiega już końca roboty nad nową dekoracją sali. O planach tych donosiliśmy już niedawno temu, obecnie zostały one nieco rozszerzone, wobec zaś bliskiego zakończenia prac dekoracyjnych można już ocenić ich efekt.

Na głównej ścianie, za trybuną marszałkowską, trzy wielkie puste dotąd prostokąty, zarezerwowane na platformy dekoracyjne, wypełnione zostały po bokach dwiema srebrnymi podobiznami Krzyża Niepodległości, oraz pośrodku wielkim, stylizowanym srebrnym Orłem Polskim; ponieważ prostokąt środkowy ma szerokość dwukrotnie większą od

wysokości, orzeł stylizowany jest wszsz, co mu odbiera smukłość, do jakiej przyzwyczaili się nasze oczy. Nadto pozostały jeszcze wolne miejsca, które wypełniono rodzajem pionowych słupków z wbudowanymi w nie monogramami: I. M. i J. P. Wszystko srebrne na tle czerwieni.

O ile Krzyże Niepodległości przedstawiają element dekoracyjny zupełnie udany i harmonijny, o tyle cały prostokąt środkowy sprawia wrażenie eksperymentu niezbyt szczęśliwego. Nadaje on całemu wnętrzu charakter raczej jakiejś sali wystawowej niż parlamentarnej.

Jeszcze zaś bardziej potęgują ten charakter wystawowy rozieszczane obecnie na półkolistej ścianie amfiteatru (poniżej galerji, nad wejściami na salę i między niemi) ogromne białe kartony z kolorowymi herbami miast polskich. Naprzeciw trybuny marszałkowskiej umieszczono herb Warszawy, nad prawą stroną sali zawisły dotąd herby Krakowa, Gniezna, Lwowa, Łodzi i Płocka, nad lewą Grodna, Lublina, Białegostoku, Cieszyńska, Piotrkowa i Łucka. Parę miejsc pozostało jeszcze wolnych.

Dotychczas sala sejmowa tę swoją sztywną, w szarym kolorze utrzymaną, szatę marmurowej wyprawy ścian, sprawiała wrażenie raczej mauzoleum, niż parlamentu. Obecnie w mauzoleum tem robi się coś, co dekoracyjnie przypomina targi lwowskie lub poznańskie. W każdym razie nie można zaprzeczyć, że sztuka dekoracyjna idzie w tym wypadku w parze z życiem. Obecny parlament polski jest także chems eksperymentalnym i bardzo „swobodnym”.

Pogrzeb ś. p. J. Hlaski

Wczoraj przed południem w Grodzisku Mazowieckim odbył się pogrzeb ś. p. redaktora Józefa Hlaski, jednego z najzasłużniejszych działaczy narodowych starego pokolenia.

O godz. 10 w miejscowym kościele parafjalnym zostało odprawione nabożeństwo żałobne, w którym wzięli udział, oprócz najbliższej rodziny i krewnych, bardzo licznie przybyli z Warszawy przedstawiciele życia politycznego i społecznego oraz poczty sztandarowe. Złożono również wielką ilość wieńców od organizacji i osób prywatnych.

Nad trumną ś. p. Zmarłego wygłoszono szereg przemówień. M. in. imieniem Stronnictwa Naro-

dowego zęgnął Zmarłego senator Jabłonowski, imieniem redakcji „Gazety Warszawskiej” red. Filochowski, imieniem syndykatu dziennikarzy, którego ś. p. Hlasko był senjorem, red. Grostern, ponadto prof. Włodarski z Milanówka i p. Bubnowa.

W przemówieniach podnoszono niezwykłą ofiarność i bezinteresowność Zmarłego, jego zasługi i cierpienia za sprawę. W swoim przemówieniu red. Filochowski tak scharakteryzował ś. p. Józefa Hlaskę:

„Pan Józef Hlasko sądził, że skoro się służy sprawie, to trzeba jej oddać wszystko. No — i oddał — wszystko oddał, bez żalu i bez pretensji do wdzięczności.

Świątynia masonska w Warszawie?

„Księga błękitna masonerii” na rok 1934 („Das Blaue Buch der Weltfreimaurerei”, Jahrbuch 1934. Saturn-Verlag — Wien, str. 138) nada, iż obecnie Wielka Loża Wolnomularska w Polsce składa się z 13 łóz. Istnieje poztam 13 łóz niezależnych „Niemieckiego Związku Wolnomularzy w Polsce”. Oprócz tego od 1921 r. działa w naszym kraju Najwyższa Rada Obrządku szkoekiego wraz z lożami tego obrządku.

„Das Blaue Buch” donosi również, iż czynione są przygotowania do budowy w Warszawie świątyni masonskiej kosztem 300 tysięcy złotych!

Blizsze zaś szczegóły o stanie wolnomularstwa w Polsce obiecuje wydawcy masonicy przytoczyć w rozniku następnym. Obecnie ograniczają się tylko do krótkiego oświeślenia „braci” w Polsce, że pracują w dzisiejszych czasach przełomowych „nad utrzymaniem ideałów moralnych sprawiedliwości i pokoju”.

Masoneria jest organizacją nielegalną i tajną, jakiego zaś rodzaju „ideały moralne” jej przyświecają — świadczy najlepiej afera Stawiskiego we Francji. Jak widzimy, w Polsce czuje się ona bezpiecznie i znajduje się w rozkwicie.

PASZPORTY ULGOWE
do JugosławijiWagons-Lits Cook
Krakowskie Przedmieście 42,44

Kłeska powodzi w Małopolsce Zachodniej

Sytuacja na Podhalu i w Zakopanem. — Kraków zagrożony. Przybór wód w Małopolsce Wschodniej, na Śląsku i w Zagłębiu

Obrzyna kłeska powodzi, która nawiedziła Małopolskę Zachodnią, przyszła tak niespodziewanie, że początkowo nie doceniano rozmiarów tej klęski. Wiadomości nadchodzące z terenów powodziowych głoszą, że jeszcze w niedzielę panowała przepiękna słoneczna pogoda. W nocy z niedzieli na poniedziałek zaczął padać gwałtowny deszcz, a już w poniedziałek w południe rzeki i potoki górskie zaczęły występować z brzegów.

Katastrofa przyszła w momencie, przez nikogo nieoczekiwanym, specjalnie krytycznym, albowiem w tym czasie miejscowości podgórskie zapelnione są letnikami i kuracjuszami; z drugiej strony nawałnica i powódź nastąpiły w okresie żniwnym, gdy żęte plony znajdowały się na polach. Prócz tego w obozach letnich w Małopolsce Zachodniej znajdowało się mnóstwo młodzieży szkolnej, to też zaniepokojenie o losy tej młodzieży i osób przebywających w Zakopanem, Rabce, Krynicy i innych miejscowościach podgórskich jest olbrzymie.

Na marginesie tej olbrzymiej klęski żywiołowej nie wolno przejść do porządku nad tem, że regulacja rzek i potoków górskich od czasu odzyskania niepodległości jest w wielkim zaniedbaniu. Wiadomo powszechnie, że małe potoki górskie występują przy większych opadach atmosferycznych niezwykle szybko z brzegów i rozlewają się szeroko, niosąc zniszczenie, albowiem podglebie tych okolic jest przeważnie skaliste, niewchłaniające rozlanych wód. Dotychczas niema większego zbiornika, do którego mogłyby być odprowadzane wody rzek i potoków górskich. Poza tem rzeki te pozbawione są obwałowań.

Z drugiej strony naturalny czynnik obrony przed powodzią — lasy — tak zdewastowane w okolicach górskich, że prze-

stały być tym czynnikiem ochronnym. Lasy eksploatowane są w Małopolsce rabunkowo, co przynosi najgorsze skutki, których obecnie jesteśmy świadkami.

Przyczyny powodzi

Rozmiary klęski żywiołowej są tak olbrzymie, że budzi powszechne zainteresowanie pytanie, co spowodowało tak olbrzymie opady atmosferyczne. Otóż od dłuższego czasu kraj nawiedzony był deszczami i burzami. Olbrzymie chmury dotarły do gór, zatrzymały się na nich, jako na naturalnej przeszkodzie i nie mogły przekroczyć masywu Tatr. To właśnie spowodowało olbrzymie opady, przypominające biblijny potop.

Według notowań meteorologicznych

Sytuacja w Zakopanem

KRAKÓW, 18.7. Sytuacja w samym Zakopanem była wczoraj jeszcze groźna. Najbardziej zagrożona jest część dolna Zakopanego, t. j. Kamieniec oraz Tatary pod Gubałówką.

Na Bystrej i wzdłuż ulicy Sienkiewicza, przy ujściu Bystrej do Cichej Wody fala zerwała tamę nadbrzeżną, zalewając część Kamienca. Sytuacja jest groźna i zmusza do ewakuacji licznych mieszkańców domów. W Poroninie woda pozrywała wszystkie mosty drewniane, oba zaś mosty kolejowe są silnie zagrożone. To samo niebezpieczeństwo grozi również kilku domom nad Białym Dunajcem.

Komunikacja kolejowa i pocztowa z resztą kraju jest przerwana. Celem nawiązania łączności z Krynica, Muszyną, Szczawnicą, z którymi wszelkie połączenia telefoniczne i telegraficzne są przerwane, wystartował wczoraj z lotniska rakowickiego samolot 2 p. lotniczego. Samolot musiał jednak zawrócić wskutek mgły.

Wczoraj w godzinach popołudniowych udało się uruchomić linie telegraficzną do Zakopanego. W Zakopanem wskutek powo-

nych PIM-a, jeszcze wczoraj w południowych dzielnicach Polski utrzymywała się pogoda naogół chmurna. Na Podhalu i w Tatrach padał w dalszym ciągu ulewny deszcz. Na dzień dzisiejszy PIM przewiduje następujący przebieg pogody: wyżyna małopolska, Podhale i Tatry przeważnie pochmurno, jednakże ze stopniowo zanikającymi deszczami. Natomiast w Małopolsce Wschodniej i na Pokuciu pochmurno i obfite deszcze ze skłonnością do burz. W pozostałych dzielnicach pogoda słoneczna i ciepła przy słabych lub umiarkowanych wiatrach w kierunkach północnych, z lekką skłonnością do burz.

Poniżej podajemy obraz sytuacji w dniu wczorajszym.

Sytuacja w Zakopanem

dzi i odcięcia od reszty kraju dał się zauważyć brak produktów żywnościowych, a przedewszystkiem mięsa i nabiału. Jak długo Zakopane będzie odcięte niewiadomo, gdyż naprawa torów kolejowych musiałaby potrwać kilka dni. Pod kierownictwem burmistrza Winnickiego utworzył się tutaj komitet powodziowy i komitet aprowizacyjny, który stara się opanować sytuację i nie dopuścić do lichwy żywnościowej. Narazie głód w Zakopanem nie grozi.

Zerwane mosty

Sytuacja na rzece Rabcie przedstawiała się wczoraj wręcz katastrofalnie. Rzeka płynęła gościnnym na szerokości 500 metrów, stan wody 2,5 mtr. W Gdowie woda zalała 20 domów.

Wskutek zerwania mostów na Rabcie, komunikacja z Łapanowem przerwana.

W Limanowej woda zabrała liczne domostwa, a most drewniany chwieje się pod naporem wód. Nad ranem rozbite zostały drugie przesłony mostu, wskutek czego przerwany został kabel, doprowadzający prąd elektryczny z pobliskiej elektrowni. Limanowa pozbawiona jest światła elektrycznego.

Most na Soblince grozi każdej chwili zawaleniem.

Sytuacja w powiecie tarnowskim uległa wczoraj pogorszeniu. Woda rozlała się po obu brzegach Białki na przestrzeni około 2 kilometrów. Most na Białce jest znacznie uszkodzony.

Powszechne oburzenie wśród ludności Tarnowa wywołało nieobywatelskie stanowisko robotników magistrackich, którzy strajkują i nie chcą przyczynić się do akcji ratunkowej.

Sytuacja w Mościcach

W Mościcach zarządzono ewakuację.

kuację całej miejscowości i przystąpiono do rozbierania niektórych maszyn w państwowej fabryce związków azotowych. Z Tarnowa wysłano na pomoc Mościcom batalion piechoty i batalion saperów z dwoma pontonami.

Zaznaczyć tu należy, że Mościce są położone w klinie między Dunajcem a rzeką Białą, przyczem stanowią środek tego trójkąta. Z Mościc do rzeki Białej jest zaledwie kilometr, do Dunajca dwa kilometry. Położone na terenie niskim, bo zaledwie 2,5 — 3 mtr. nad poziomem Dunajca — Mościce powodzią są zagrożone b. poważnie.

Jak wiadomo, państw. fabryka związków azotowych wyrabia przedewszystkiem nawozy sztuczne, takie, jak: saletrzak, nitrofos i inne — wszystkie rozpuszczalne. To znaczy, że z niemożliwych do zabezpieczenia magazynów fabrycznych woda wypłukałaby wszystko. Nie ostoja się przed

Sytuacja w Krakowie

Wskutek katastrofy powodzi, która nawiedziła Małopolskę Zachodnią, w Krakowie zatrzymało się przymusowo kilka tysięcy osób wskutek wstrzymania ruchu pociągów. Pociągi w stronę Zakopanego dochodzą tylko do Chabówki.

Na dworcu osobowym w Krakowie pełno publiczności. W poczekalniach tłumy. Uderza wielka ilość młodzieży, która prawdopodobnie zdołała uciec z zagrożonych powodzią miejsc i zatrzymała się w Krakowie.

Sytuacja na obszarze ziemi krakowskiej zależna jest przedewszystkiem od sytuacji na rzece Sole. Woda na Wiśle podnosi się. Wczoraj rano wynosiła 1,37 m. ponad poziom. Przybór wody

wzrasta w tempie 20 cm. na godzinę.

Wczoraj wieczorem woda wdarła się na ul. Szwedzką na przedmieściu Dębinki i zalała pola pod Płaszowem. Wobec tego opróżniono najbardziej zagrożone domy na Dębinkach. Utworzył się tutaj komitet pomocy, który wydał odezwę do ludności. Odezwa wzywa, aby wszyscy pośpieszyli z pomocą ofiarom powodzi. Ofiary te przyjmują: urząd wojewódzki, kasa miejska, Miejska Kasa Oszczędności i PKO. Niezależnie od tego wydał odezwę ks. arcyb. Sapieha. Odezwa ta wydana jest przedewszystkiem do duchowieństwa, które arcybiskup wzywa, aby zachęcało ludność do czynnej pomocy ofiarom powodzi.

W Małopolsce Wschodniej, w Kieleckim i na Śląsku

Sytuacja powodziowa najgroźniej przedstawiała się wczoraj w powiecie rzeszowskim. Wody Wisłoku wezbrały i wystąpiły z brzegów, zalewając okoliczne pola i niżej położone domy oraz zrywając kilka mostów.

W powiecie łanuckim zalane zostały gminy: Czarna, Medyna, Łanica, Pogwizdów i Dąbrowka. San wylał na terenie gminy Leżajsk, zalewając niżej położone miejsca. W Starem Mieście zalanych jest 14 domów, w Pogwizdowie 23.

San wystąpił z brzegów na przestrzeni od Sanoka do Jarosławia.

Ostatnie deszcze spowodowały również wylewy rzek na terenie zagłębia naftowego. Wylały wody rzeki: Tyśmienica, Rybnik, Stry,

nią również drewniane baraki robotnicze i zabudowania ludności wiejskiej z okolicy.

Młodzież w obozach zabezpieczona

Troską wszystkich jest los młodzieży szkolnej, obozującej w namiotach na Podhalu, na terenach, objętych powodzią. Kuratorium szkolne w Krakowie oświadczyło, że młodzież ma zapewnić pomoc władz powiatowych i gminnych.

Obozy w okolicach Nowego Targu zostały zwinięte, a młodzież umieszczono w budynkach szkolnych w Nowym Targu.

W Sromowcach Niżnych tragicznie przedstawiał się los harcerzy, którzy wskutek przybierających wód schronili się na drzewa. Dzięki pomocy skautów wyratowano.

Ze wszystkich stron sygnalizują o dzielnej postawie drużyn harcerskich i szkolnych, które śpieszą w zagrożone miejsca.

Spowodu ostatnich ulewnych deszczów podniósł się znacznie w woj. śląskim stan wody na wszystkich rzekach i potokach górskich. Odnosi się to przedewszystkiem do Wisły i jej górskich dopływów. Stan wody podnosi się w dalszym ciągu, albowiem deszcz pada dalej. Narazie niema niebezpieczeństwa powodzi.

Poziom rzek w Zagłębiu Dąbrowskiem wskutek ulewnych deszczów podniósł się gwałtownie. Szczególnie wzbierała Przemsza pod Będzinem. Narazie niebezpieczeństwo powodzi nie zagraża. Duże zaniepokojenie natomiast w Zagłębiu wywołały wiadomości o powodzi na Podhalu, dokąd udała się na wywczasie znaczna część miejscowej ludności.

Ofiary w ludziach i dobytku

Według dotychczasowych doniesień, powódź pociągnęła za sobą wiele ofiar w ludziach. W Nowym Sączu zanotowano 26 zabitych, w Kleczanach 14, w Morawicy 3 osoby. Są także zabici w Jazowsku, lecz dotychczas nie zdołano ustalić dokładnej liczby ofiar.

W Białym Dunajcu wyłowiono zwłoki górala, Jakóba Strączka.

Powódź zerwała mnóstwo mostów, uszkodziła tor kolejowy i połączenia telegraficzne oraz telefoniczne. Woda uszkodziła i pozносиła domy, zmyła plony żęte z pól. W ten sposób straty są olbrzymie.

Akcja ratownicza

Akcją ratowniczą na terenach powodziowych kierują władze centralne, które wyruszyły wczoraj z Warszawy. Wyjechał więc najpierw wiceminister Bobkowski i wiceminister Pióstrzyński, następnie minister Butkiewicz, a wczoraj popołudniu udał się na teren powodziowy premier Kołowski i min. Spraw Wewn. Kościółkowski.

Zastępstwo premiera objął minister Skarbu, Zawadzki, który zajmuje się organizowaniem centralnego komitetu niesienia pomocy powodziom. Protektorat honorowy objął m. p. Prezydent Rzeczypospolitej.

Min. Komunikacji wydało dyrekcję kolejową w Warszawie, w Wilnie i w Radomiu polecenie wysłania pociągów ratowniczych zaopatrzonych w narzędzia i środki techniczne. Pociągami ratowniczymi pojadą robotnicy kolejowi, cieśle i t. p.

Równocześnie z ratowaniem dróg komunikacyjnych ma być nieszona pomoc ludności dotkniętej klęską powodzi.

Bezpośrednim kierownikiem całej akcji powodziowej na terenie Małopolski Zachodniej jest wojewoda krakowski, p. Kwaśniewski.

Minister Komunikacji, p. Butkiewicz oświadczył przedstawicielowi jednego z pism warszawskich, że w ostatnich godzinach nastąpiła pewna poprawa. Nadchodzą biuletyny o spadku wody na Dunaju i okolicznych terenach.

Celem nawiązania łączności z Krynica, Muszyną i Szczawnicą wystartował wczoraj samolot, lecz wskutek mgły musiał zawrócić. Również do Aeroklubu krakowskiego zwracają się osoby, pragnące wypożyczyć awionetki. Aeroklub odmawia wskutek tego, że warunki atmosferyczne i terenowe uniemożliwiają w tej chwili pomoc za pośrednictwem samolotów.

Najświeższe wiadomości z terenu powodziowego zamieszczamy na str. 1-ej.

Ciunkiewiczowa w więzieniu

WEJHEROWO, 18. 7. (tel. wł.). — W wejherowskim więzieniu śledczym przebywa słynna aferzystka krakowska, Marja Ciunkiewiczowa, która wkrótce będzie wydana w ręce władz sądowych.

Z kraju

ŁÓDŹ.

Aresztowanie oszustów. W tych dniach aresztowano Józefa Stachurskiego, Aleks. Zolcowa i Stefana Żuchowskiego, którzy przedstawiali się za reprezentantów stowarzyszenia narodowego, zbierając składki na uwiecznienie narodowców. Oszuści występowali również, jako przedstawiciele Związku rezerwistów, marynarzy, Związku strzeleckiego, legitymując się fałszywymi listami polecającymi. Sprytni oszuści mieli doskonałe prowadzone biuro i świetnie prowadzoną kartotekę, toteż udało im się naciągnąć wiele firm i osób na kilkanaście tysięcy złotych.

Tragiczna awantura. W domu przy ul. Lutomierskiej 123 wynikła awantura między małżonkami Włodarczykami. Żyrtowana żona chwyciła rewolwer i strzeliła w kierunku męża, który uchylił się, toteż kula trafiła 2 i pół roczne dziecko, które odwiezione do szpitala — zmarło.

CZĘSTOCHOWA.

Przechwycenie kontrabandy. Strażnicy graniczni we wsi Kamińsk odebrali przemytnikom, którzy zbiegli 70 kg. wyrobów stalowych, 20 kg. materiałów jedwabnych i 15 kg. sacharyny.

KATOWICE.

Czerwony kur. Wczoraj pożar strawił skład „Częstochowskiemu przemysłu leśnego” w Tarnowskich Górach. Na miejscu pożaru znaleziono butelkę z resztkami nafty. Skład był ubezpieczony. Podpalenia dokonano na tle osobistej zemsty.

KOŚCIERZYNA.

Torfowisko grobem dziecka. We wsi Wietrzychów pod Kościerzyną na pobliskiej łące, przylegającej do torfowisk, bawili się dwie córki Marianny Soldatowej. Młodsza córka nieostrożnie stanęła na torfowisku i wpadła w niego. Ratunek okazał się niemożliwy i biedne dziecko znalazło śmierć w bagnie.

KALISZ.

Zbiórka na kolonie letnie N. O. K. Staraniem i sumptem N. O. K. w Kaliszu, w roku bieżącym na kolonie letnie wyjechało do Opatówka

115 dzieci najbardziej potrzebujących pomocy Kalisza. Ażby przysporzyć funduszy na ten cel, N. O. K. urządziła w nadchodzącą niedzielę zbiórkę uliczną przez sprzedaż fiołków i chorygwiek. N. O. K. zwraca się z apelem do społeczeństwa o poparcie zbiórki.

Pielgrzymka do Wilna. Do miejsc, które przyciągają do siebie duszę każdego Polaka-katolika, należy bezspornie i Wilno ze swoją Ostrą Bramą, a kilka kilometrów od Wilna — Kalwaria Wileńska. Chcąc ułatwić kaliszanom zwiedzenie tych cudnych pamiątek, Komitet pod protektoratem ks. prałata Sobieżyńskiego, a pod kierownictwem ks. dra Zaborowicza, uzyskawszy od władz kolejowych znaczną zniżkę, urządziła w dniach od 2 do 7 sierpnia pielgrzymkę do Wilna. W drodze powrotnej pielgrzymka zwiedzi Grodno nad Niemnem, a następnie zabłytki Warszawy. Koszt przejazdu w obie strony wyniesie od osoby 25 zł. Zapisy do dnia 1 sierpnia przyjmują codziennie kancelaria kościoła par. św. Mikołaja w Kaliszu.

Śmierć wskutek porażenia słonecznego. Syn znanego i powszechnie szanowanego w naszym mieście lekarza-dentysty, pana Szmigielskiego, p. Jerzy Szmigielski, przebywając na wycieczce w Jugosławii, uległ silnemu porażeniu słonecznemu, w następstwie czego nastąpiła śmierć. Zwłoki przedwcześnie zmarłego młodzieńca będą przewiezione do Kalisza, gdzie zostaną złożone na cmentarzu miejskim.

Córka rabina popełniła samobójstwo. Zamieszkała przy ul. Ciasnej 21 w Kaliszu, 34-letnia Ryfka Belfont, córka miejscowego rabina, popełniła samobójstwo, wyskakując z okna drugiego piętra na bruk i w ten sposób ponosząc śmierć. Jak mówi, przyczyną desperackiego czynu był silny rozstrój nerwowy.

Noce dyżury aptek. Od 16 do końca bieżącego miesiąca noce dyżury pełni apteki: p. Pownickiego, Plac 11 Listopada 4 i p. Piotrowskiego, Plac Kilińskiego 4.

Sport

Wioślarstwo

POLSKI YACHT ZWYCIĘŻA W REGATACH GDYNIA — HEL — GDYNIA

Staraniem Yacht Klubu Polski odbyły się wczoraj w Gdyni regaty żeglarskie na trasie Gdynia — Hel — Gdynia. Startowało 8 yachtsów. Zwycięstwo odniósł yacht Polskiego Klubu Morskiego z Gdańska „Olga” pod dowództwem p. Prehittko. Drugie miejsce zajął yacht „Orlicz” z oficerskiego Yacht Klubu pod dowództwem inż. Jękielka. Z polskich yachtsów startował jeszcze poza konkursem yacht „Smigły” z oficerskiego Yacht Klubu.

Trasę 22 mil morskich przebył zwycięski yacht „Olga” w dobrym czasie 4 godz. 22 min.

REGATY WIOŚLARSKIE O MISTRZOSTWO POLSKI

W sobotę i niedzielę odbędą się w Bydgoszczy na torze regatowym w Brdy — Ujściu regaty wioślarskie o mistrzostwo Polski. Udział wezmą najlepsze osady wszystkich ośrodków Polski.

Tenis

MECZ Z BELGJĄ

Termin meczu z Belgią zbliża się szybko i krokami. Drużyna belgijska już we wtorek przyjeżdża do Warszawy, gdzie zaraz rozpocznie treningi. Zanim sami będziemy mogli zorjentować się naocznie w siłach naszych przeciwników, przypomnijmy jeszcze o jednym meczu Belgii. Mecz Belgia — Austria zeszłego ro-

ku na wiosnę, jakkolwiek był przegrany przez Belgów, był to jeden z ich najlepszych meczów ostatnich lat. Tak więc Lacroix bezapelacyjnie pobił Artensa 6:2, 6:2, 6:4 (Artens ostatnio wygrał turniej pocieszenia w Wimbledonie), ale niespodziewanie łatwo przegrał do pogromcy Hebdy. Matejki, Borman stoczył ciężką walkę z Artensem, ulegając w czterech setach. Matejka natomiast z największym wysiłkiem zwyciężył Bormanę 2:0, 6:4, 6:0, 3:6, 6:3. Duple belgijski jak zwykle triumfuje. Lacroix — Borman zwyciężają Kinzia — Baworowskiego 6:4, 6:3, 6:1.

L. atletyka

Berlin, 18.7. We wtorek rozegrano w Kolonii wobec 10.000 widzów wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne z udziałem bawiących w Niemczech lekkoatletów amerykańskich, zawodników węgierskich i innych. Z Polaków startował jedynie Kusociński. Heljasz spowodu choroby nie wziął udziału w zawodach.

Kusociński startował w biegu na 2 mile ang. (3218 m.), zajmując bezapelacyjnie pierwsze miejsce w świetnym czasie 9 min. 0,4 sekundy. Czas ten jest zaledwie o 0,8 sekundy gorszy od rekordu światowego Nurmiego.

Drugim skolei był Niemiec Goehrt, który miał czas aż o 25 s. gorszy od Kusocińskiego: 9 min. 25,4 sek.

Walka z kryzysem

Wobec nowych zbiorów

Tegoroczne zbiory w Polsce będą niewątpliwie dużo mniejsze niż w roku zeszłym. Dotyczyć to będzie przede wszystkim żyta, co do którego zachodzi możliwość zmniejszenia podaży co najmniej o 20 proc. Również prawdopodobny jest nieco mniejszy zbiór pszenicy oraz owsa i jęczmienia.

Równocześnie ulegnie analogicznym zmianom także i sytuacja na rynku światowym. Trudno oczywiście ustalić jeszcze konkretne cyfry, temniemniej ogólny zbiór zboża w Europie obliczają w tym roku na 13,5 miliona ton, wobec 18 milionów w roku ubiegłym. Z krajów zamorskich Stany Zjednoczone i Kanada dotknięte zostały wybitnym nieurodzajem, Australia zmniejszyła obszar obsiewów, a Argentyna w każdym razie nie będzie miała lepszego urodzaju niż w zeszłym roku. W rezultacie należy się spodziewać pochłonięcia znacznej części zapasów z lat poprzednich i pewnej poprawy cen na rynku światowym. Nie trzeba jednak przypuszczać, aby zwykła ta była bardzo znaczna. W żadnym wypadku rewelacyjnej zmiany w ogólnym położeniu światowego rynku zbożowego nie wywoła.

Z podobnej oceny możliwości na rynku światowym i ze struktury gospodarczej Polski, która stoi na pograniczu samowystarczalności, wykazując z zasady niewielki stosunkowo eksport, względnie jeszcze mniejszy import, wynika, że przyszła cena polskiego zboża ustali się pod działaniem czynników wewnętrznych.

Innymi słowy może nastąpić pewna zwykła cen zboża, jako skutek mniejszego urodzaju, o ile inne poza podażą i popytem czynniki odpowiednio nie obniżą ceny. W grę wchodzi tu ów nieszczęsny nacisk jesiennych terminów płatności, powodujący jednostronne rozłożenie podaży w czasie.

Sytuacja rolnictwa polskiego jest tymczasem taka, że pewna podwyżka cen zboża musi nastąpić, przynajmniej proporcjonalnie do zmniejszonych zbiorów, pod groźą dalszego pogłębienia i tak już katastrofalnego kryzysu. Bez rekompensaty w formie zwykłej ceny stopień zmniejszenia się podaży tegorocznych zniw będzie miały dodatkowego pogorszenia sytuacji.

Oczywiście zagadnienia nie rozwiąże się środkami polityki zbożowej. Czynniki decydujące będą tutaj posunięcia z zakresu oddłużenia. Jednakże z podobnej sytuacji, jak nasza, należy wykorzystać maksymalnie wszystko, co pchnąć może w kierunku podtrzymania i podniesienia cen zboża.

Być może, że w kampanji 1934-35 roku eksport odegra większą niż dotychczas rolę, z uwagi na pewną poprawę na rynkach wywozowych. Sądźmy wszakże, że punkt

Pearl S. Buck

SYNOWIE

Powieść

— Tak... Mam zostać kapłanem — wyjąkał — ale jakżeby miał być zdrowy... Byłbym wtedy żołnierzem... Może raczylibyś mnie zabrać ze sobą, o stryju...

A taki ogień płonął w jego przepaścistych, czarnych oczach, że Wang Tygrys poczuł niezmierną żalost.

— Zabrałbym cię bardzo chętnie, lecz z taką budową ciała nie przydałbyś mi się na nic. Najlepiej będzie dla ciebie, gdy zostaniesz kapłanem.

— Chłopak skulił się i szepnął:

— Wiem o tem...

I nic już więcej nie mówiąc, oddał karabin stryjowi, odwrócił się i pokuszył włąb podwórka. Wang Tygrys udał się w swoją drogę, na ślub zdążając.

Dziwne to było wesele. Wang Tygrys nie kwapił się na ucztę ślubną, miłość i nienawiść były równie obecne jego obumarłemu sercu, a odziana w czerwień postać panny młodej, wydawał mu się obcą i obojętną, jak ktoś, z kim się niema nie wspólnego. Również i goście, bracia i żony braci, potwornie gruba Lotos, wsparta na ramieniu Ku - Ku, byli jakby widmami, na które nie zwracał uwagi. Jednakże spojrzał raz jeden na Lotos, bowiem usłyszał gwałtowne sapanie, wydobywające się z tłustej piersi starej nalożnicy. Właśnie powstał z miejsca, by się pokłonić starszemu braciom, oraz świadkom swej przyszłej żony, gdy nagle uszów jego dobiegło przykre, urwane sapanie, podobne do jęku. Później wszyscy zajęli miejsca przy stołach. Rozpoczęła się ucztę weselna. Wang Tygrys z trudem odróżniał smak potrawy, a gdy Wang Ziemianin zaczął z niego żartować, boć przecie

Co mówi dyrektor Międzynarod. Biura Pracy
O postępach techniki i bezrobociu?

Zaznaczywszy w dorocznym swym sprawozdaniu dla Międzynarodowej Konferencji Pracy, że bezrobocie w wielu krajach się zmniejszyło i że poza tem podjęto różne środki, zmierzające do polepszenia losu tych, którzy pracy znaleźć nie mogą, dyrektor Międzynarodowego Biura Pracy oświadcza jednak, że „sytuacja jest zbyt poważna, aby można było pozwolić sobie na złudzenie, dyktowane przez zbyt optywizm”.

„Mimo postępów, osiągniętych dotąd, istnieje wciąż jeszcze olbrzymia armia bezrobotnych mężczyzn i kobiet. W samych tylko trzech krajach najbardziej uprzemysłowionych jest ich przeszło 15 milionów (Anglia — 2 milij., Ameryka — 10 milij., Niemcy — 3 milij.). Jeśli skądinąd porównywa się wzmocnienie produkcji z powiększeniem się zatrudnienia, skonstruować można, że w kilku krajach rytm wchłaniania bezrobotnych przez przemysł mniej jest szybki, niż powrót do normalnego rozmiaru wytwarzania. Jeśli ta rozpiętość będzie trwała, wielu bezrobotnych nie znajdzie już możliwości zatrudnienia nawet wtedy, gdy poziom produkcji osiągnie normalną swą wysokość.

Tempo rozwoju techniki nie zostało zahamowane wskutek kryzysu, przeciwnie, nawet trudności, z jakimi zmagają się przemysłowe zmuszają do coraz oszczędniejszego posługiwania się siłą roboczą. Można więc liczyć się z faktem, że w wielu krajach przemysł będzie mógł wytwarzać to samą ilość artykułów, którą produkował w r. 1928 przy mniejszym znacznie zapotrzebowaniu rąk roboczych. Jest więc prawdopodobne w tych warunkach, że nawet tam, gdzie wzrost zatrudnienia i podniesienie się poziomu życia spowoduje wzmocnienie się produkcji, rozmiar bezrobocia pozostanie większy, niż był w 1928 r.

Zapotrzebowanie siły roboczej zapewne nie będzie mogło nigdy rosnąć dość szybko, aby zrównoważyć

ciężkość leży w dziedzinie należytego zorganizowania kredytu zastawowego. Pod tym względem ustalony ostatnio przez Komitet Ekonomiczny Ministrów program działania, utrzymujący mniejszą część dotychczasowe rozmiary i charakter kredytu zastawowego, wydaje się wybitnie niewystarczający. Winien też ulec pewnym modyfikacjom.

Chodziłoby zarówno o znaczne powiększenie sum kredytowych, gdyż kwota wyznaczona przez Bank Polski 30 milionów zł. nie stoi w żadnym stosunku do potrzeb czy raczej nakazów chwili, jak również o przemianę zasadniczą charakteru tej pomocy finansowej, która nie powinna być przedmiotem polityki kredytowej banków, a głównym środkiem interwencyjnym polityki zbożowej państwa. Akcja ta winna się rozrosnąć w miejsce działalności

z jednej strony postępy techniki, zmierzające do oszczędzania siły roboczej, z drugiej normalny wzrost ludności robotniczej.

Niepodobna więc zmniejszenia bezrobocia przypisywać postępem, dokonany w walce z jego istotą. Olbrzymie rozmiary bezrobocia, wyni-

Niemiecka polityka zbożowa na rok gospodarczy 1934-35

Ogłoszone zostało rozporządzenie, regulujące obrót produktami rolniczymi w Niemczech w roku gosp. 1934-35. W pierwszym rozdziale stworzona została organizacja „Związek Główny Niemieckiej Gospodarki Zbożowej”, podlegająca ministrowi Wyżywienia Rzeszy. Organizacja ta rozpadła się na 19 związków terytorjalnych. Zadaniem jej jest regulacja zaopatrzania, zbyt oraz ustalanie cen zbóż i ich przetworów. Rozporządzenie przewiduje, że gospodarstwa, przewyższające 5 hektarów, zobowiązane są do dn. 31 października r. b. sprzedać określoną ilość pszenicy i żyta po wyznaczonej cenie i to wyłącznie upoważnionym do tego odbiorcom. Rozporządzenie reguluje dalej ilość i gatunki przemiału.

Rozporządzenie tegoroczne oparte jest, podobnie jak w r. ub., na systemie sztywnych cen. Jednak uporządkowanie rynku zbo-

Bilans handlowy Niemiec w dalszym ciągu ujemny

Handel zagraniczny Rzeszy Niemieckiej w czerwcu r. b. przedstawiał się następująco (w milj. RM — w nawiasie dane z maja r. b.): import 277,1 (379,5), eksport 338,8 (337,3), ujemne saldo 38,3 (42,3). W porównaniu z czerwcem r. ub.

Państwowych Zakładów Przemysłowo - Zbożowych, które jak wykazują kompetentne obliczenia cyfrowe nie odgrywają żadnej pozytywnej roli i odegrać jej właściwie nie mogą, i które też winny ulec jeśli nie odrzutu to przynajmniej stopniowo likwidacji.

Wydaje się nam, że reforma kredytu zastawowego, przez powiększenie ogólnej jego sumy, podwyższenie stopy kredytu pod zastaw przynajmniej do 80 proc. rynkowej ceny zboża, zniesienie oprocentowania i t. d., jest tą dziedziną w której uzyskać można będzie najbardziej pozytywne wyniki.

W. D.

kającego z zakłócenia równowagi gospodarczej świata, odwrócić uwagę powszechną od jego podłoża technicznego. A przecież jest to zagadnienie niesłychanie doniosłe i domagające się rozwiązania, które tylko z wielkim trudem da się wypracować”.

żowego, widocznie już zorganizowanego, idzie o krok dalej, reguluje bowiem całkowicie obrót ziarnem od producenta do konsumenta. Rozporządzenie ustala ponadto nie tylko ceny na ziarno chlebowe, jak to było w r. ub., lecz również na owoce i jęczmień. Sztywne ceny obowiązują nie tylko producenta, lecz i miłny. W zakresie pszenicy nie jest przewidziana w tym roku wymiana kompensacyjna z zagranicą. Co do jęczmienia i owsa przewidziana jest natomiast możliwość importu na zasadzie kompensacji kilkuset tysięcy tonn. Część przewidywanego zapotrzebowania importowego została już pokryta.

Wobec tego, że przewidziane są w r. b. zbiory niższe od zeszłorocznych o 23 proc., ceny na żyto uległy wyższości o 6 RM, pszenicy zaś o 10 RM za tonnę. Ta stosunkowo nieduża zwykła cen tłumaczona jest niemożnością zbytnej podwyżki ceny chleba.

import poważnie wzrósł, eksport poważnie spadł. W czerwcu r. ub. saldo bilansu handlowego było dodatnie i wynosiło 28 milj. RM.

Analizując dane za poszczególne miesiące r. b. należy stwierdzić, że import utrzymuje się na wysokim poziomie, przekraczającym przeciętną miesięczną 1933 r. (350,3 milj. RM), i zbliża się do przeciętnej miesięcznej 1932 r. (388,9 milj. RM), eksport natomiast pozostaje na znacznie niższym poziomie niż przeciętna miesięczna r. ub. (405,9 milj. RM). W ciągu pierwszego półrocza r. b. przywieziono do Niemiec za 2.302,5 milj. RM, wywieziono za 2.086,2 milj. RM; ujemne saldo wyniosło 216,3 milj. RM. W porównaniu z r. ub. import wzrósł o około 10 proc., eksport spadł o około 12 proc.

Na sprawę niemieckiego handlu zagranicznego należy dlatego zwracać specjalną uwagę, że, jak wiadomo, całokształt życia gospodarczego Niemiec zależy w pierwszym rzędzie od właściwego rozwiązania problemu importu i eksportu i wygospodarowania dodatniego saldo.

Pożyczka Narodowa nie figuruje chwilowo jako dług państwa

W kołach finansowych zwracają uwagę, iż w ogłoszonym ostatnio wykazie długów państwowych nie umieszczono zobowiązań z tytułu Pożyczki Narodowej. Władze skarbowe stanęły na stanowisku, że pożyczka ta nie została jeszcze emitowana, gdyż tylko część subskrybentów otrzymała obligacje w chwili ogłoszenia wykazu.

Kupcy przeciw kartelowi drożdżowemu

Związek drobnych kupców zdecydował podjąć akcję przeciwko kartelowi drożdżowemu. Kartel przyznawał dotychczas za pomocą spożywczym minimalne rabaty, wynoszące ułamek procentu, tak, że obrót drożdżami w detalu zupełnie się nie opłaca, a powoduje tylko dla kupiectwa zwiększone podatki wobec fikcyjnego zwiększenia obrotu. Związek drobnych kupców wystąpi do kartelu o przyznanie większego rabatu w sprzedaży detalicznej.

Rumunja Ogranicza import

BUKARESZT, 17.7. Minister Przemysłu i Handlu oświadczył, że wobec pogorszenia się rumuńskiego bilansu handlowego oraz zapowiedzi złych urodzajów rząd rumuński ograniczy o 20 procent import, eksport zaś popierać będzie drogą wysokich premij.

Ulgi turystyczne na kolejach

W Ministerstwie Komunikacji toczą się w szybkim tempie prace w zakresie zastosowania nowych ulg przy przejazdach osobowych na kolejach państwowych. Około 20 b. m. mają być zastosowane tak zwane bilety turystyczne na przejazd 1000 i 2500 km. Bilety te, uprawniające do znacznej ulgi taryfowej, będzie mógł nabyć każdy, należący do jednego z towarzystw turystycznych: Tatrzańskie, Krajowazawce, Bałkiden-Verein i Związku Narciarskiego. Bilety turystyczne będą służyły do przejazdu w relacjach turystycznych, aż do wyczerpania ilości kilometrów, na które opiewają. Oprócz tego w przygotowaniu jest, m. in., zniżka taryfowa na przewóz łodzi i motocykli.

Obieg bilonu

Ogólny obieg bilonu na dzień 1 lipca r. b. wynosił 368.392.805,73 zł. Ponadto w obiegu znajdował się bilonu, nabytego przez Bank Polski na własność 27.587.294,27 zł. Łączna zaś suma obiegu wynosiła 395.980.500 zł.

W KILKU WIERSZACH

STAN BEZROBOCIA W POLSCE Liczba bezrobotnych na terenie całego państwa na podstawie danych Biura Pośrednictwa Pracy przy Funduszu Bezrobocia, wynosiła w dn. 14 b. m. 300,604 osoby, co stanowi spadek bezrobocia w stosunku do tygodnia poprzedniego o 2.445 osób.

ROKOWANIA HANDLOWE POLSKO - ANGLIJSKIE

NIE ZOSTAŁY PRZERWANE. Wbrew informacjom jednego z pism warszawskich, jakoby rokowania polsko - angielskie o nowy traktat handlowy uległy odroczeniu, zaznaczyć należy, że rokowania te prowadzone są w Londynie w dalszym ciągu.

Wobec powstania do Warszawy przez wodniczącego delegacji polskiej, dyr. Dep. Handlowego w M. P. i H. p. M. Sokółowskiego — delegacja polska w Londynie pozostaje pod przewodnictwem wiceprzewodniczącego delegacji, członka wydziału polityki handlowej i traktatów w Min. Przem. i Handlu p. W. Wankowicza.

POLĄCZENIA OKRETOWE GDYNI Z INDIAMI

Między Gdynią a portami Indji Brytyjskich będzie uruchomiona regularna komunikacja okrętowa raz na miesiąc. Na linii tej kursować będą okręty Tow. Wilhelmsen w Oslo oraz A. B. Svenska Ostasiatiska Kompaniet w Göteborgu, których przedstawicielem w Gdyni jest Sp. z ogr. odp. Bergenske Baltic Transports. Statki zjawiać będą do następujących portów: Karachi, Bombaju, Madrasu, Kalkuty i Rangoonu, w razie zaś dostatecznej ilości ładunku również i do innych portów indyjskich. Pierwszy okręt ładować będzie w Gdyni towary w dniu 23 lipca r. b., następny w dn. 27 sierpnia r. b. Otwarcie nowej linii winno przyczynić się do ożywienia wymiany handlowej z rynkiem indyjskim. Doświadczenia pierwszych miesięcy stanowiąc będą o dalszych losach eksploatacji tej linii.

LOSOWANIE PREMJOwych KSIĄŻECZEK

OSZCZĘDNOŚCIOWYCH W PKO. Dnia 16 b. m. odbyło się w centrali PKO w Warszawie 33-cie wrzędu losowanie książeczek na premjowane wkłady oszczędnościowe serji I. Pozi. 1.000 otrzymują właściciele następujących książeczek: 264, 509, 4972, 5754, 6989, 9390, 9289, 13169, 13443, 14128, 17160, 21849, 21850, 29105, 30675, 30970, 31757, 32246, 32414, 36454, 36823, 37736, 38666, 40381, 41296, 42989.

Książeczka serji I, wylosowana dn. 15 stycznia r. b., a nie zrealizowana nosi numer 4658.

Dziś na giełdzie

Waluty: Dolar 5,28; frank francuski 34,93; frank szwajcarski 172; funt szterling 26,65; marka niemiecka 197; szyling austriacki 98,75; korona czeska 21,87. Monety: Dolar złoty 8,91,75; rubel złoty 4,58,75. Dewizy: Berlin 203; Belgia 123,58; Gdańsk 172,53; Holandia 358,45; Kopenhaga 119,10; Londyn 26,66; Nowy Jork 5,28,5; Nowy Jork kabel 5,29; Paryż 34,91; Praga 21,99; Szwajcaria 172,50; Sztokholm 137,5; Włochy 45,43.

Papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 44,95; 4 proc. Poż. Dolarowa 53,10; 4 proc. Poż. Inwestycyjna 113; 5 proc. Poż. Konwersyjna 63,25; 6 proc. Poż. Dolarowa 73; 8 proc. Poż. Dillonowa 85; 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 67,50; 7 proc. Poż. Dolarowa Warszawy 63; 7 proc. Poż. Śląska 65,87; 4,5 proc. Listy Zast. Ziem. Dolarowe 46,75; 4,5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 63,75; 5 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 69; 8 proc. L. Z. T. K. m. Warszawy 58; 6 proc. Obligacje m. Warszawy VI em. 55,5; VIII i IX em. 53. Akcje: Bank Polski 86; Lippp 9,50; Starachowice 10,85; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 20; Ostrowiec 21; Modrzewjów 3,5; Haberbusch 33.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Warszawa, 17.7. — Giełda zbożowa franco Warszawa za 100 kg. Żyto jednolite 700 kg. 13,00—13,50; pszenica jedn. 748 kg. 18,50—19,00; pszenica zbierana 737 kg. 18,00—18,50; owies jednolity 483 kg. 14,50—15,00; owies zbierany 438 kg. 14,00—14,50; jęczmień przemiałowy 632 kg. 16,00—16,50; groch polny z work. 22,00—24,00; groch Wiktoria z work. 35,00—38,00; wyka 15,50—16,00; peluska 19,00—20,00; rzepak zim. 40—41; łubin niebieski 7,25—7,50; łubin złoty 9,00—9,50; mak niebieski z work. 50,00—55,00; ziemniaki fabryczne 3,75—4,00; mąka pszena gat. I B 33,00—35,00; I C 81,00—33,00; I D 29,00—31,00; I E 27,00—29,00; gat. II B 25,00—27,00; II D 24,00—25,00; II F 23,00—24,00; II G 22,00—23,00; gat. III A 17,00—15,00; mąka żytnia I 55 proc. 22,00—22,50; I 65 proc. 21,00—21,50; II 16,50—17,50; mąka żytnia razowa 16,50—17,50; otręby pszenne grubo stand. 10,75—11,25; pszenne średnie 10,25—10,75; otręby pszenne mialkie 10,50—11,00; żytnie 8,50—9,00; kuchy lniane 18,00—18,50; rzepakowe 12,50—13,00; kuchy słonecznikowe 42-44 proc. 15,50—16,00.

Od lat 35 udelikatnia cerę Mydło Bebe Siofmana

wojnie. Ilekroć budziło się w nim wspomnienie umarłej miłości — szedł zaraz do którejś z żon, budził żądze wienu, a potem w ramionach niekochanej kobiety zapominał o tamtej — jedynej.

Jako człowiek sprawiedliwy, nie wyróżniał żadnej z żon, jakkolwiek nie były do siebie podobne. Jedną była schludna i miła w obejściu, a wykształceniem i rozumem przewyższała tę drugą, która, chociaż serce miała złote, to jednak była nieokreślona i miała czarne, spróchniałe zęby. Usta jej cuchnęły w sposób odrażający. Na szczęście dla Wangi obydwie żyły w zgodzie i nigdy się nie sprzeczały. Sam sobie to zawdzięczał, gdyż odwieczną kolejną jedną to znów drugą, nigdy dwa razy z rzędu tę samą — obydwie bowiem były dla niego niczem. Z żadną z nich nie zaprzyjaźnił się, nie wdawał się z nimi w rozmowy i nigdy nie zwierzał się im ze swoich zamierzeń.

Czasami zastanawiał się nad tem, jak różne mogą być uczucia mężczyzny do kobiety; mówił sobie z gorznością, że kobieta, którą kochał całym sercem, nigdy nie była z nim szczerą, nawet wtedy gdy mu się oddawała z zapamiętaniem sprzedanej dziewczyny. Stawał się więc coraz nieufniejszy i bardziej zamknięty w sobie, a jedyną jego nadzieją było to, że może wreszcie jedna z żon obdarzy go kiedyś synem. Nadzieja ta podsycała w nim pragnienie sławy. Przysięgał sobie nawet, że jeszcze tej wiosny wyruszy na wielką wojnę, zdobędzie rozległe włości i zupełną niezależność.

XXII.

A gdy wiosna rozkwitła, a nad polami zawisła różowa mgła kwitnących brzoskwiń i lisien, Wang Tygrys wezwał trzech swoich powierników. Zawieszenie broni, jakie władcy Południa zawarli przed rokiem z władcami Północy, długo trwać mogło. Stanowiło ono jakby przerwę na czas zimy, kiedy to pewną trudność sprawia toczenie walki w okresie zawiści i śnieżyc.

(C. d. t.)

Stanisławski o teatrze i kinie

Rozmowa podczas pobytu w Paryżu

Znakomity rosyjski reżyser dramatyczny K. Stanisławski, bawiący obecnie na kuracji w Paryżu, rozmawiał ze swymi przyjaciółmi o przyszłości teatru. Starał się odpowiedzieć na pytanie, które coraz częściej słyszy się z ust pracowników kulturalnych, czy kino przedzieli czy później ostatecznie nie zabije teatru.

Zapowiedź moskiewskiego Teatru Artystów powiada, że „zabije” teatr przez kino jest mało prawdopodobne, jeżeli wogóle nie niemożliwe. Kino, jako konkurent teatru, jest bezradne i nie ma żadnych widoków zwycięstwa. W teatrze są artyści w bezpośrednim kontakcie z widownią. Artysta i widza łączy „fluid duszy i serca”, wychodzący ze sceny na widownię i w pewien sposób również odwrotnie. W tej atmosferze żyją nieustannie zarówno aktorzy jak i widzowie.

Kino to tylko mechanika. O kontakcie cieniów artysty, poruszającego się na ekranie z publicznością nie można wcale mówić. Nawet głos ludzki, przechodzący przez mikrofon, jest martwy i nieprzekonujący pomimo wszelkich wysiłków techniki. Przeciwnie: im doskonalszy aparat, tym wyraźniej uwidacznia się jego nieżywość i imitacyjność.

Z tego wszystkiego jednak nie można wnioskować, by Stanisławski nie uważał filmu za sztukę. Starannie śledzi jego rozwój i chętnie zobaczy każdy nowy film. W tych dniach na jego życzenie wyświetlano „Burzę”, której nie miał sposobności widzieć w Rosji. Stanisławski jest zdania, że film musi być bardzo skąpy, jeżeli chodzi o słowa. Teatr np. wymaga niekiedy specjalnych praktyk, dyktowanych samą jego istotą. Kino jednak również musi się uciekać do niektórych „specjalnych praktyk”, aby objaśnić fabułę filmu. Są to napisy i rozmowy.

Ala oba te środki są tylko pomocnicze i nie można ich utożsamiać z życiem na scenie teatru.

„Burza” podobają się Stanisławskiemu o tyle, że we właściwych barwach przedstawia stan kupieckiej w

19-ym wieku. Stanisławski jest przekonany, że Katarzyna odtworzona jest nadzwyczaj wiernie i to zupełnie w duchu dramatu i samych zamiarów Ostrowskiego. Niektóre odskoki od oryginału (np. skrócenie

sceny końcowej ze zwłokami utopionej na pierwszym planie) Stanisławskiego nie przejmują. Widzi w tem rozumne dostosowanie teatralnej fabuły do możliwości kinematografu.

Z nauki i sztuki

Literatura

— O Joannie d'Arc. Ukazała się w Paryżu nowa książka znakomitego pisarza Bernanosa, autora „Pod słońcem szatana”. Nowa książka poświęcona jest bohaterskiej dziewczynie Joannie d'Arc.

— Listy miłosne Katarzyny II. Nakładem paryskiej firmy wydawniczej Georges Oudard ukazały się listy miłosne Katarzyny II do Potemkina. Listy te odsłaniają facetki życia prywatnego carowej.

Teatr

— „Nieboska Komedja” w Wiedniu. „Die Stunde” donosi, że w ramach cyklu „Głosy narodów w dramacie” zamierza wiedeński Burgtheater wystawić w nadchodzącym sezonie Zygmunta Krasieńskiego „Nieboską Komedję” w tłumaczeniu i opracowaniu T. Csokora. Dziennik podnosi nadzwyczajną wartość literacką i społeczną utworu wieszcza polskiego.

— „Bayreuth niemieckiej klasyki”. Wystawienie w ramach festiwalu t. zw. „Römerbergfestspiele” we Frankfurcie n/Menem „Śmierci Wallensteina” uzasadnia w pełni nadanie temu miastu miana „Bayreuthu niemieckiej klasyki”. Znakomita reżyserja naczelnego dyrektora teatrów miejskich, Meissnera, świetna gra Roberta Taubego, jako Wallensteina i Joachima Gottschalka jako Maxa Piccolomini, dobór kostiumów, efekty świetlne i pełne uroku historycznego tło dekoracyjne — wszystko to razem sprawiło, iż widowisko wypadło imponujące.

Muzyka

— 9-letni kompozytor. Świat muzyczny w ZSRR interesuje się żywo 9-letnim fenomenem muzycznym, Lenią Degterewem z Nowosybirsk.

Mimo swego dziecięcego wieku, jest on autorem szeregu kompozycji, m. in. waleów, a nawet całej opery, zatytułowanej „Śpiąca królewna”. Zdziwiał też niezwykle, jak u dziecka, dar czytania nut.

— Zjazd delegatów związków śpiewaczy. 8-go sierpnia odbędzie się w Warszawie ogólne zebranie delegatów związków śpiewaczy. W zjeździe wezmą m. in. udział prezesi związków śpiewaczy w Ameryce, Francji, Czechosłowacji i w Niemczech.

Plastyka

— Życie polskie w malarstwie. Dnia 4 sierpnia odbędzie się w salach Instytutu Propagandy Sztuki otwarcie retrospektywnej wystawy malarstwa polskiego, obejmującej obrazy malarzy naszych od najwcześniejszych aż do końca 19-go w.

Organizatorom wystawy udało się uzyskać szereg znakomitych dzieł, nigdy dotąd w Warszawie niewystawianych, m. in. cykl Matejki „Dzieje Cywilizacji w Polsce”. Wystawa powyższa jest objęta programem Zjazdu Polaków z Zagranicy i ma na celu pokazanie przyjeźdnym rodom życia polskiego, widzianego oczyma najlepszych naszych malarzy.

— Wystawa artystów katolickich w Japonii. W Tokio, w wielkim magazynie w centrum miasta odbyła się trzecia wystawa katolickich artystów w Japonii. O wystawie pisma japońskie zamieściły dłuższe opisy, wyrażające się bardzo przychylnie. Wystawa cieszyła się powodzeniem. Przedstawiciel Watykanu w Japonii, Monsignore Marella, nabył na wystawie obraz, przedstawiający kościół Cura w Nagasaki, w której to świątyni misjonarze odkryli potomków dawnych chrześcijan.

— Domek Piotra Wielkiego w mu-

zeum architektury. Domek Piotra Wielkiego w Archangielsku zostanie w całości przewieziony do Moskwy i umieszczony w muzeum architektury, jako pamiątka historyczna oraz cenne dzieło dawnej sztuki architektonicznej. Oczywiście, umieszczając taką pamiątkę, władza sowiecka nie zapomni wykorzystać jej odpowiednio dla propagandy nowego ustroju dzisiejszej Rosji w przeciwstawieniu do rządów „tyranów” i „despotów”.

— Pomnik Chopina. Pomnik Chopina w Warszawie stoi w jednym z najpiękniejszych miejsc, jakie można było wybrać. Natomiast jego naturalne ramy dekoracyjne tracą na wartości wobec tego, że widok na pomnik przysłonięty jest balustradą z żelaznymi sztachetami. Obecnie istnieje projekt skasowania tej balustrady względnie przeniesienia jej poza plac, na którym znajduje się pomnik. W ten sposób zostanie odsłonięty i należycie uwidoczniiony naturalny element dekoracyjny pomnika.

Film

— Barwny film polski na wybrzeżu. Przedewczoraj przybyła do Gdyni specjalna ekspedycja filmowa. Ekspedycja przybyła w celu nakręcenia barwnego reportażu z Gdyni i wybrzeża. Film ma być w barwach naturalnych, realizowany według systemu polskiego Szczepaników. Zdjęcia będą dokonane przy współudziale p. Bogdana Szczepanika. Film ma obrazować piękno polskiego morza, wybrzeża i Gdyni.

Medycyna

— Z postępów medycyny. W Centralnym Instytucie Transfuzji Krwi w Moskwie oraz w jego sekcji leningradzkiej przeprowadzono szereg udanych prób leczenia wrzodu w żołądka przez transfuzję krwi kozy, psa, względnie innych zwierząt. Zabieg ten skutecznie zastępuje stosowaną zwykle w tych wypadkach operację chirurgiczną. Po kilkakrotnym zabiegu transfuzji krwi tego rodzaju stan zdrowia chorego poprawił się, a rana goiła się.

Różne

— Ku czci gen. Bema. W Budapeszcie ukazała się książka pamiątkowa, poświęcona gen. Bemowi. Księgę wydano bardzo estetycznie, w ozdobnej szacie graficznej, z wielu ilustracjami, przedstawiającymi plany bitew, facsimile autografów, zdjęcia sztandarów, pamiątek itp. Ponadto zamieszczono szereg utworów literackich, dotyczących osoby gen. Bema. Wydawcą i redaktorem książki jest gen. Br. Balasz. Słowo wstępne napisał regent Węgier, Horthy.

— Kursy wakacyjne o kulturze polskiej dla cudzoziemców. Jak już donosiliśmy, w dn. 16 b. m. otwarte zostały w Krakowie tegoroczne kursy wakacyjne o kulturze polskiej dla cudzoziemców i Polaków z zagranicy. Wykłady w Krakowie potrwają do 28 b. m., poczem przeniesione zostaną do Warszawy, gdzie rozpoczną się w poniedziałek 30 b. m. Program wykładów warszawskich jest następujący: Romantyzm polski (5 godzin) — doc. Z. L. Zaleski; literatura współczesna (5 godz.) — doc. Z. Szwejkowski; walka Polski o niepodległość (5 godz.) — prof. M. Handelsman; Polska w czasie wojny światowej (2 godz.) — mjr. dr. Lipiński; architektura polska (2 godziny) — dr. M. Waliński; malarstwo polskie (2 godz.) — dr. J. Starzyński; muzyka polska (2 godz.) — doc. Z. L. Zaleski; teatr polski (2 godz.) — dr. W. Zawistowski; terytorium Rzeczypospolitej (2 godz.) — prof. St. Arnold; ludność polska (2 godz.) — prof. St. Arnold; polska polityka zagraniczna (2 godz.); zagadnienia gospodarcze (2 godz.) — dr. H. Mrozowska; konstytucja polska (1 godz.) — prof. W. Makowski; ochrona społeczna w Polsce (1 godz.) — p. W. Kościński; język polski (14 godz.) — doc. H. Korneczna.

Listy do redakcji

Oświadczenie p. Ramulla

Szanowny Panie Redaktorze! W dniu wczorajszym podało, zazwyczaj tak dobrze informowane Pismo JWPana Redaktora, pewną nieścisłość, tyczącą „losów Opery w Teatrze Wielkim” w Warszawie, wiążąc z nimi moje nazwisko.

Szanując, bez różnicy poglądów politycznych, stanowisko i poglądy naszej krajowej Prasy, wypowiadającej się w imię wartości kulturalnych, najuprzejmiej proszę JWPana Redaktora o wydrukowanie w „ABC” następującego mego oświadczenia:

„W obecnej chwili nie staram się o wywarcie jakiegokolwiek wpływu na losy Opery w Warszawie. Opera polska osiągnęła już bowiem taką głęboką jej upadłość, że ocalić jej, w obecnym jej ustroju, czyli bez znacznych finansowych dotacji, nie może ani Rząd, ani międzymiastowa akcja

samorządowa, a tem mniej impreza, lub inicjatywa prywatna.

Opera ta wymaga zupełnego przetworzenia organizacyjnego, artystycznego, a przede wszystkim — finansowego. O ile to nie nastąpi, szkoda prosto czasu, pieniędzy i — dobrej woli, więc szkoda również farby drukarskiej i papieru na zajmowanie się sprawami rekonstrukcji gmachu, który runąć musi. Ja nie mam zamiaru bawić się w rozbiórke budowlą, skazanych przez lekkomyślność ludzką na zagładę. Przyszłość okaże, czy mój punkt widzenia jest słuszny, czy w Warszawie, w obecnej chwili i wśród znanych warunków, wogóle może być mowa o „kwesji Opery”.

Proszę JWPana Redaktora przyjąć wyrazy mego prawdziwego i głębokiego poważania

Prof. Ludwik Baldwin - Ramull.

Zgon ks. Gianfranceschi

prezydenta Papieskiej Akademii Nauk

Onegdaj zmarł w Watykanie ks. Józef Gianfranceschi T. J., prezydent Papieskiej Akademii Nauk.

Ks. Gianfranceschi urodził się w r. 1875. Mając lat 25 wstąpił do Towarzystwa Jezusowego, a w dziesięć lat później otrzymał święcenia kapłańskie. Był laureatem wydziału teologicznego, a następnie fizyko - matematycznego Uniwersytetu w Rzymie. W r. 1915 objął katedrę fizyki, chemii i astronomii na Uniwersytecie „Gregorianum”. W r. 1926 został

rektorem tej uczelni. W r. 1930 objął on naczelne kierownictwo radiostacji watykańskiej i współdziałał z Willelem Marconim przy budowie aparatury tej stacji. Wysoką godność prezydenta Papieskiej Akademii Nauk piastował od 1912 r. Brał udział, z ramienia Stolicy Apostolskiej, w wielu kongresach naukowych, m. in. w Toronto, radiotelegrafii w Madrycie i t. p. Był również przedstawicielem Watykanu w komisji reformy kalendarza, działającej przy Lidze Narodów.

Festival teatralny

w Moskwie

W dniach od 1 do 10 września r. b. odbędzie się w Moskwie festiwal teatralny.

Organizatorzy festiwalu postawili sobie za cel pokazanie cudzoziemcom, jak również publiczności sowieckiej, najciekawsze widowiska teatralne w najlepszych moskiewskich teatrach.

Program festiwalu teatralnego jest następujący: dn. 1 września — Wielki Teatr Z. S. R. R. — „Książę Igor”, A. Borodina (opera); dn. 2 września — Teatr Wachtangowa — „Interwencja” L. Sławina; dn. 3 września — Wielki Teatr Z. S. R. R. — „Płomień Paryża” Asafjewa (balet); dn. 4 września — (poranek) Teatr dla dzieci „Murzynek i Małpa” N. Satza i St. Rozanowa; dn. 5 września (wieczorem) Państwowy Teatr Żydowski „200.000” Szoloma Alejchemy; dn. 6 września — przedstawienie Teatru op. Stanisławskiego w Pałacu Kultury. Oddział Proletariacki — „Cyrylik Sewilski”, muzyka Rossiniego (opera); dn. 7 września — Teatr Meyerholda — „Dama Kamelejowa” A. Dumasa, syna; dn. 8 września — Mały Teatr Państwowy — „Lubow Jarowa-

ja” K. Trenewa; dn. 9 września — Teatr Kameralny Moskiewski „Optymistyczna tragedia” W. Wiśniewskiego; dn. 10 września — Teatr Artystyczny Maksyma Gorkiego — „Jegor Bulczew i inni” Gorkiego.

Pozatem w okresie od dnia 10 września wystawione będą następujące sztuki: Teatr Artystyczny Maksima Gorkiego — „Dni Turbiny” M. Bułgakowa; Mały Teatr Państwowy — „Don Karlos” F. Schillera; Teatr Wachtangowa — „Intryga i Miłość” Schillera; Moskiewski Teatr Kameralny — „Maschina” Zofji Tranduell; Drugi Teatr Artystyczny — „Śmierć Iwana Groźnego” A. Tolstoja; Teatr Meyerholda — „Las” Ostrowskiego; Nowy Teatr Państwowy — „Uriel Acosta” Gutzkwa; Teatr Zawadzkiego — „Wilki i Owce” Ostrowskiego.

W ten sposób program festiwalu składa się z dwóch części: repertuaru klasycznego (Książę Igor, Dwunasta noc, Cyrylik Sewilski — ujęte nowocześnie), oraz z repertuaru sowieckiego: Gorkij, Wiśniewski, Trenew, Sławin, kompozytor Asafjew.

Z Salonu 1934 w Krakowie

Halina Krüger,

Pani Bovary.

Filharmonia pod nową dyрекcją

Zarząd Spółki Akc. przejmuje kierownictwo sezonu

Dowiadujemy się, że w nadchodzącym sezonie odbędą się znaczne zmiany organizacyjne w kierownictwie Filharmonii Warszawskiej.

W ciągu ostatnich lat, sezonem Filharmonii kierował zarząd Stowarzyszenia Orkiestry Filharmonii, otrzymując od właścicieli gmachu, t. j. od Spółki Akcyjnej Filharmonii Warszawskiej bezpłatnie salę, światło i t. p. świadczenia oraz subwencję pieniężną. Obecnie zarząd Spółki Akcyjnej postanowił przejąć prowadzenie sezonu na własny rachunek. Orkiestra będzie angażowana i płatna przez zarząd Spółki. Również dyrektor Filharmonii będzie mianowany przez zarząd Spółki.

Dotychczasowy dyrektor Filharmonii, p. Niwiński, wyznaczony przez prezesa honorowego orkiestry p. Kaden - Bandrowskiego, nie wróci już w jesieni na swoje stanowisko.

Jak słychać, Spółka Akcyjna Filharmonii Warszawskiej ma zamiar w nadchodzącym sezonie nie zawierać kontraktu na transmisję koncertów z Polskim Radiem. Transmisje te bardzo ujemnie odbijały się na frekwencji publiczności w Filharmonii. Należy do orkiestry mają być angażowani tylko ci muzycy, którzy nie pracują stale w Polskim Radiu.

co ogromnie podniesie wydajność pracy obu orkiestr.

Słychać również, że Spółka Akcyjna chce powołać Radę Artystyczną, która ustaliłaby ogólne linie repertuarowe. Wszystkie sprawy personalne mają być zdecydowane około 15-go sierpnia.

Niezależnie od tego już obecnie

prowadzi się pewne niezbędne kroki wstępne do zorganizowania sezonu. M. in. wiadomo już, że solistą koncertu inauguracyjnego będzie jeden z najwybitniejszych pianistów świata, Józef Hoffman. Wszystkie pertraktacje prowadzone są już z ramienia zarządu Spółki Akcyjnej.

Międzynarodowy Kongres Geograficzny

Udział państw i narodów w Kongresie

Kongresy geograficzne cieszą się dużym poparciem i udziałem sfer oficjalnych. Wynika to z wielkiego znaczenia geografii, jako nauki w życiu tych państw, zwłaszcza państw morskich i kolonialnych. Zgodnie z tem na i na Kongres warszawski przybywają bardzo liczne delegacje państw. Na czele kroczy delegacja włoska. Italia wysłała 18 przestawicieli prawie wszystkich ministerstw i instytucji. Niewiele mniej wynosić ma delegacja Francji, w której znajdują się reprezentanci wielu ministerstw i instytucji publicznych.

Rząd W. Brytanii reprezentują trzej wojskowi z pułkownikiem J. L. Winterbothamem na czele. Prócz tego jest wielu delegatów Uniwersytetów i Towarzystw naukowych. Kilkanaście osób liczy delegacja Belgii. Ze Stanów

Zjednoczonych przybywają do nas w delegacji dr. I. Bowman i obok niego jeden z najwybitniejszych geografów Stanów Zjednoczonych, prof. Douglas Johnson, oraz delegat wojskowości w osobie gen. Steesa z West Point Military Academy. Prócz tych państw wysyłają delegacje rządy i instytucje naukowe Brazylii, Bułgarii, Czechosłowacji, Danii, Egiptu, Finlandji, Kolonii, Hiszpanji, Japonji, Maroka, Persji, Portugalji, Rumunii, Szwajcarii. Spodziewane są jeszcze zgłoszenia delegacji innych krajów, których przedstawiciele biorą udział w Kongresie, między innymi Dominijów Angielskich.

Naogół bowiem uczestnicy Kongresu pochodzą z 38 krajów europejskich i pozaeuropejskich. Ilość uczestników zagranicznych wynosi już przeszło 300 osób.

JESZCZE JEST NA SKŁADZIE

rewelacyjna książka

Stefana OSSOWIECKIEGO

„Świat mego ducha i wizje przyszłości”

CENA 10 ZŁ.

NAGŁA DEPEZA!... PILNA SPRAWA!...
SPÓŹNIENIE GROZI CI KŁOPOTEM,
LE CZ SZYBK O MIJA TWA OBAWA,
GDYŻ WIESZ, ŻE ZDĄŻYSZ S A M O L O T E M.

TEATRY

TEATR NARODOWY: Dziś i jutro „Klub Kawalerów” Baluckiego z Cwiklińska, Dulebianka, Grabowski i Węgrzynem.

TEATR POLSKI: Dziś teatr nieczynny, w czwartek premiera komedji Benatzky'ego „Rozkoszna dziewczyna”.

TEATR NOWY: Dziś i jutro komedja „Arleta i zielone pudło” z Jarkowską i Kurnakowiczem.

TEATR LEJN: Dziś i jutro komedja Vulpusa „Zwycięzcy kryzys” z Maszynskim i Zniczem.

TEATR MAŁY: nieczynny.

KAMERALNY: Dziś i jutro sztuka Wacława Grubińskiego „Kochankowie” z Grywską.

TEATR „100 pociech”: Dziś i jutro komedja „Gwiazdy ekranu”.

HOLLYWOOD: Dziś i jutro rewja p. t. „Hulaj - Banda” z Halama, Parnellem i Zelińską.

WIELKA REWJA (Karowa 18). Dziś nieczynny, jutro premiera rewji „101 pociech” z Zimską.

WYSTAWY

INSTYTUT PROPAGANDY SZTU- KL. Królewska 13. Wystawa książki sowieckiej i plakatów.

KAMIENICA BARYCZKÓW. Wy- stawa prac artystycznych, Jana Walskiego.

ZACHĘTA: Wystawa „Polska i jej lud”.

MUZEUM NARODOWE (Podwale 15/17): We wtorek malarstwo polskie, w czwartki - obce. Al. 3 Maja 13/15: W środy, piątki, soboty, niedziele - wystawa sztuki zdobniczej.

S. i M. (Królewska 11). Wystawa zbiorowa n. n. „Karykatura i grotesk”. Wystawcy: B. Berezowska, W. Daszewski, F. Topolski, Z. Wasilewski.

KONCERTY

S. i M. (Królewska 11): Od godz. 18-ej - orkiestra, dancing.

KINA

ADRIA: „Cień szczęścia”.

AMOR: „Meksykańska” i „Mumja”.

ANTINEA: „Najdziwniej” i „Missa- lina”.

ATLANTIC: „Uciekinierzy”.

APOLLO: „Człowiek”.

AS: „Precz z teściową” i „Orły na uwieź”.

CAPITOL: „Bunt w Szanghaju”.

CASINO: „Masto pod terosem” i „Dodatki”.

COLOSSEUM: „Sztuka życia”.

COLOSSEUM (Mała sala): „Syn Indji”.

CORSO: „Czarowna noc” i rewja.

ERA: „Wrażenie szczęścia” i „Mi- łość bez słów”.

FORUM: „Bohaterki czyn” i „Schwarzaj swoje smutki”.

GLORIA: „W pogoni za złotem”.

KOMETA: „Kiki” i rewja.

MEWA: „Papryka” i „Maski Dra Fu Manchu”.

MAJESTIC: „Posażna jedynaczka”.

MASKA: „Dzielnego wojaka Szwaj- i „Tajemne moce”.

MARS: „Węgierska miłość” i „Ry- cerze stołowe”.

MIESZKA: „Pilnuj swego męża” i „Dziś żyjemy”.

NOWA TOMBOLA: „Rewizor” i „Pożegnanie z grzechem”.

NOWY SPLENDOR: „Szalona noc” i rewja.

OKO PRASKIE: „Lady Lou” i „Raj podłotków”.

PAN: „Naokoło świata”.

PETIT TRIANON: „Przyjaciele i kochankowie” oraz „Serce obłąkane”.

PROMIEN: „Pat i Patachon, jako ogrodnicy na pensji żeńskiej”.

PRAGA: „Dziwczyna z Holly- wood” i „14 lipiec”.

RAJ: „Postrach Arisony” i dodatki.

ROXY: „F 13” i „Najnowsze przy- gody ślimaka”.

RIVIERA: „Miłość na rozkaz” i „Flip i Fiap robią karierę”.

STYLOWY: „Dziwny chłopiec”.

SOKOL: „Grzech” i „Król niedo- legów”.

UCIECHA: „Moje marzenie to ty”.

UNJA: „Ich ostatnie spotkanie” i „Pat i Patachon”.

VARIETE KINO (Cyrk): Rewja „Raz, a dobrze!” i film.

Podrożenie mleka

Komisja notowań cen mleka zwią- zków kupieckich m. stoł. Warszawy za- notowała od wtorku, 17 b. m., w hur- towym cenniku dla detalistów, ceny mleka: surowego pełnego - 21 gr. (do 17 gr. za litr oraz surowego w butelkach 1.000-gramowych - 24 gr. (dotychczas 21 gr.) i w półbutelkach 500-gramowych - 15 gr. (dotąd 13 gr.). Ceny wszystkich innych artyku- łów objętych cennikiem, zachowano bez zmiany.

Ceny w Warszawie

Na środek, 15 b. m., obowiązują następujące najwyższe ceny podstawo- wych artykułów spożywczych na rynku warszawskim: chleb pstrykowy - 30 gr., siłkowy i razowy - 24 gr. za kg., buł- ki pszenne - 5 gr., jajka świeże - 7 gr. za sztukę, mleko na miarę - 25 gr., za litr, słonina - 1 zł. 90 gr., mięso ubo- jowane warszawskiego: wołowina - 1 zł. 50 gr., cielęcina - 1 zł. 75 gr., wie- przowina - 1 zł. 60 gr., mięso ubo- jowane zamiejscowego: wołowina - 1 zł. 30 gr., cielęcina - 1 zł. 50 gr., masło de- serowe II gat. - 2 zł. 20 gr., oświkowe - 1 zł. 07 gr., wszystko za kg. w sprze- dazy detalicznej.

Pełna tabela loterii

2-gi dzień ciągnięcia II-iej klasy

I i II ciągnięcie Główne wygrane

20.000, 113766,	45159 83 567 68 828 46303 47	451	853 121045 193 225 366 77 709 46 60
10.000, 10788 53155,	54 584 628 864 910 99 47306 47 91	914	914 122267 391 402 533 71 53 838
5.000, 8348,	448 546 610 53 720 48135 61 215 446	954	954 123349 86 519 664 70 733 124157
2.000, 80425 144417,	632 960 49006 455 874 97 906	243	448 726 54 887 911 68 74 125138
1.000, 46632 160372 161537,	50116 354 610 973 51165 233 65	498	311 126155 462 523 766 127035
500, 1203 17331 106321 115684	413 555 81 701 4 895 52318 554 653	195	256 87 342 72 88 128024 205 581
122646 140102 142212,	54017 162 240 77 840 457 514 775	129	012 316 742 926 64 69.
400, 30913 38226 40660 46701 66794	859 54019 159 508 51 94 811 45 952	130008	59 60 143 319 473 562 762
78698 96772 115116 123809 147220	55195 647 49 902 54066 153 60 69	131032	90 142 73 651 700 132066 202
157966 165088 165545	378 542 773 967 57513 743 70 81	23 675	742 82 962 133238 391 470 633
250, 25350 32002 32417 33178 34363	58049 56 74 125 251 353 664 727	70 814	17 15 19 918 94 134261 420
35865 43178 75030 77635 80377 85394	70 98 50023 50 58 71 99 173 518 29	45 77	81 82 514 635 64 975 135292
91965 92411 107232 117778 128812	641 944	307 39	85 456 790 922 126045 310 32
133538 138884 146295 153727 155110	60076 84 87 137 338 402 59 75	460 505	28 812 28 76 911 137290 94
157251,	552 658 61041 133 295 531 868 981	432 672	95 726 68 865 963 75 138010
200, 1421 2554 2647 3163 3353 5847	62009 53 56 104 37 324 85 602 26	67 188	280 496 556 57 644 829 50
15427 15899 17640 20284 23434 23674	700 868 965 63297 327 77 400 910	139254	320 500 88 732 826 934 40
24769 29661 35521 39246 41211 44467	69 64075 163 395 440 566 60515 353	140015	205 300 85 529 616 724 85
49995 54064 64136 66801 67298 68941	471 78 508 16 36 92 813 16 66300 12	93 908	55 141009 52 201 62 529 727
69649 80850 89543 92881 95481 96264	72 482 910 99 67002 19 388 511 68	142184	330 428 597 632 739 808 976
101267 101835 104928 11560 113200	785 73 68064 375 811 78 97 941 92	143004	301 494 569 631 789 957
119293 121045 135817 140345 140880	60193 255 425 40 81 726 58 937	144018	231 475 518 618 73 719 70 859
144987 150035 163679 165070 165231	70776 829 984 71188 91 210 37	98 971	145015 49 177 298 392 532 42
167484,	603 67 75 88 726 990 72093 415 606	94 96 97	790 994 146125 369 435 675

Stawki	279 94 482 867 71 99 918 34 96 1369	84 95 906 20 8198 207 27 98 353 981	152137 54 425 583 637 71 967 153293
471 85 88 652 786 945 58 256 126 96	646 47 716 80 83 840 68 81 82526	372 634 712 94 686 904 15 26 154049	182 409 792 819 49 61 155091 144 218
99 353 637 3028 123 409 893 994 4131	35 608 50 52 64 902 83030 36 60 418	54 495 807 47 155003 349 429 607 705	805 17 57 157012 21 184 208 535 60
215 359 443 554 5208 51 304 428 507	85 479 524 648 91 723 994 85964 73	677 880 590 168147 312 430 775 80 816	160146 253 819 161079 381 64 454
688 707 41 76 96 811 6102 3 268 440	578 618 704 802 83 956 84 86075 113	676 764 948 162161 75 764 866 925 50	86 163090 170 266 474 771 856 164077
45 749 93 859 7168 301 551 8092 191	314 81 506 662 732 815 925 55 90	171 434 514 683 937 165002 77 367 598	657 70 96 726 81 166018 299 558 678
214 341 93 477 546 47 600 10 61 741	37046 83 138 297 400 20 597 71 779	70 96 726 81 166018 299 558 678	816 167080 409 560 93 168056 199 421
75 863 942 9168 242 571 946	84 897 54 88173 443 60 507 780 826	554 169173 226 451 68 509 667 906 12	
10006 72 218 67 460 507 18 47 655	89143 250 86 802 21 720 49 87 844		
68 78 816 946 60 90 11004 12 101 201	90000 37 127 919 24 201 94 427 708		
361 424 517 89 605 12029 148 318 558	91963 387 89 602 58 92074 105 924		
652 746 97 817 13107 321 542 46 637 43	311 470 581 687 810 241 90000 908		
743 98 14226 55 324 86 778 896 15034	530 88 603 754 84 77 937 94147 557		
66 297 461 525 632 734 970 16044 70	604 52 877 964 69		
223 48 413 16 623 816 941 17049 87	95410 34 702 53 96114 339 517 56		
145 92 267 78 322 400 526 86 622 716	762 77 858 97036 117 317 58 90 426		
18138 213 83 427 888 924 55 82 19093	565 844 52 954 82 98964 95 220 62		
435 503 835 913	40 716 616 48 788 870 949 09972 519 52		

Stawki	20010 65 657 747 52 803 953 21013	45 48 44 57 970 91 101095 31 78	101 412 681 1213 860 942 2094 122
387 614 97 953 22116 45 249 90 560	348 467 509 26 605 45 779 80 942	223 583 938 3061 314 41 633 995 4253	301 947 5326 528 378 6157 534 54 63
708 864 69 946 48 23059 276 334 536	102033 218 59 69 457 550 624 44 26	686 129 7381 548 135 907 3394 756 894	950 9017 3583 543 105 09 445 705 441 94
816 911 18 77 92 24047 120 566 79 737	934 103034 67 260 97 301 473 84 585	11 19 345 51 41 846 996 12114 413	741 13246 584 979 1493 795 13047 716
57 891 995 25068 112 225 51 338 441	749 104352 53 84 90 469 614 54 750	2 436 16910 61 169 538 91 650	17048 18356 94 19212 91 351 79 440 54
517 65 659 839 906 85 26050 175 730	994 105336 103 4 204 16 32 417 613	56 581 802	
894 932 45 27001 50 66 249 385 87 453	46 863 106222 83 320 882 953 39	20386 608 79 787 2113 687 756 933	22104 271 859 23082 135 328 895 24152
630 64 908 12 31 28044 113 400 597	107141 67 249 70 344 477 593 810 28	387 548 60 98 626 887 64 75 23008	32 258 82 864 26399 758 87 985
640 753 908 51 29151 67 258 471 527	917 75 108027 72 89 456 534 52 66	27206 93 490 734 23446 698 29054 310	672 872 30669 799 31327 711 814 38
93 691 794 96 843 81,	661 798 817 73 923 109090 231 365 421	32021 280 373 78 532 616 881 981	33022 577 572 672 778 86 34904 482
30133 138 457 671 87 94 735 982	61 538 612 31 764 835 93944	598 35010 241 811 39052 406 65 526	91 37026 155 401 671
31346 495 658 894 921 88 32050 154	110309 85 444 65 740 111101 253	38096 101 425 48 652 759 39814 89	77 392 94 4031 336 541 633 832 45323
400 50 562 73 818 947 33482 528 51 66	318 38 467 520 43 66 642 70 812 22	40434 835 42537 766 43039 144 73	532 52 75 624 969 46369 482 47434
71 603 752 34002 402 7 896 954 35040	57 112047 83 125 36 217 355 476 504	50001 25 246 325 470 99 629 896	713 81 48511 752 949 61 49338 66 410
111 31 76 287 496 506 66 752 84 36016	429 787 870 911 113051 128 202 30 41	51183 394 738 58 819 939 52204 470	543 623 89 53369 410 522 634 889
131 370 590 631 740 37163 99 242 76	458 76 513 74 620 92 744 114244 304	54238 448 116 77 5171 999 56004 523	639 57408 56 663 957 83 58033 426 39
490 519 38 688 96 780 933 54	424 46 577 672 701 10 43 49 845 36	614 856 59531 963 73	
30137 61 292 815 475 604 12 83	939 115017 118 50 571 87 621 81 815		
89116 264 351 78 40 143 311 508 11	53 991 115052 149 627 772 811 39 55		
57 76 652 834 77 920 73 41113 445	971 37 117032 69 153 401 510 691 783		
615 80 94 975 42030 53 202 324 57	957 118176 36 74 388 678 760 818 97		
539 692 702 38 60 897 43095 178 211	119013 244 416 585 666 722 58 825		
58 334 38 486 528 42 603 734 922	917 49 72		
82 44069 210 427 93 690 749 67857	129030 35 214 363 587 668 79 742		

III ciągnięcie Stawki

31 76 237 496 506 66 752 84 36016	429 787 870 911 113051 128 202 30 41	4387 548 60 98 626 887 64 75 23008	28 721 74432 78 501 973 7511
370 590 631 740 37163 99 242 76	458 76 513 74 620 92 744 114244 304	32 258 82 864 26399 758 87 985	76208 213 301 642 759 7
519 38 688 96 780 933 54	424 46 527 672 701 10 43 49 845 36	27206 93 490 734 23446 698 29054 310	743 90 936 78016 85 318
1187 61 292 815 475 604 12 83	399 115017 118 50 571 87 621 81 810	672 872 30669 799 31327 711 814 38	726 79025 190 226 848 688
16 264 851 78 40 143 811 508 11	53 991 116052 149 622 772 811 39 55	32021 280 373 78 532 616 881 981	883 80146 256 485 598 829
76 652 384 77 920 73 41113 445	901 37 117032 69 153 401 510 691 783	33022 577 572 672 778 86 34904 482	425 962 82046 314 578 910
80 94 975 42030 53 202 324 57	957 118176 35 74 388 678 760 818 94	598 35010 241 811 39052 406 65 526	544 665 840 84266 634 8
1692 702 38 60 897 43095 173 211	119013 244 416 585 666 722 58 826	91 37026 155 401 671	66333 518 675 857 87222 326
3384 38 486 528 42 603 734 922	917 49 72	38096 101 425 48 652 759 39814 89	576 908 963 83170 199 820
44069 210 427 93 690 749 67857	12030 35 214 363 587 668 79 742	40434 835 42537 766 43039 144 73	89115 273 90 830 850 965
		77 392 94 4031 336 541 633 832 45323	555 91 252 496 623 753
		532 52 75 624 969 46369 482 47434	92838 298 427 54392 408 95
		713 81 48511 752 949 61 49338 66 410	578 665 905 54392 408 95
		50001 25 246 325 470 99 629 896	95697 467 98070 134 9348
		51183 394 738 58 819 939 52204 470	102324 108219 421 670 71
		543 623 89 53369 410 522 634 889	104059 284 394 440 612 66
		54238 448 116 77 5171 999 56004 523	90 105024 159 214 355 581 9
		639 57408 56 663 957 83 58033 426 39	916 62 107277 338 454 81
		614 856 59531 963 73	843 912 52 108398 764 93

Kiedy zgaśnie światło

na Żoliborzu i Marymoncie?

Gazy i bakterie

Okropności przyszłej wojny

Prof. Magnan o rewelacjach Steed'a

W związku z rewelacjami słynnego dziennikarza angielskiego Steed'a o przygotowaniach, czynionych przez Niemcy do przyszłej wojny chemicznej, „Petit Parisien” zamieścił opinię profesora Magnan z College de France o tej następnej światowej, a może wszechświatowej wojnie, której głównym narzędziem będzie — trucizna.

Podobno uczeni niemieccy wymyślili nowe gazy, dziesięć razy bardziej trujące od tych, które znane nam były dotychczas, a przed którymi żadna maska nie chroni. Samoloty nieprzyjacielskie będą siał śmierć, gdzie się tylko zjawia. W obłokach zabójczych gazów ginąć będą mieszkańcy miast i wsi, a komu gaz nie da rady, tego „wykończą” bakterie. Steed przedłożył dokumenty, które świadczą o tem, że Niemcy dokonali w sercu Paryża na placu Opéry w biały dzień szereg doświadczeń, których celem było sprawdzenie, czy nowa metoda wprowadzenia chorobotwórczych bakterij do osiedli ludzkich — jest skuteczna. Epidemia tyfusu, która wybuchła w Paryżu w roku 1933 ma być także owym odciepny doświadczeniem niemieckich profesorów.

Prof. Magnan powiada: — Co myśleć o tem wszystkim? Czy wiadomości te są prawdziwe, czy też mają na celu wywołanie antyniemieckich nastrojów i obudzenie czujności Francuzów.

Jedno jest pewne — w obecnej chwili Niemcy posiadają najlepiej na świecie funkcjonujące laboratoria chemiczne, rozporządzają sztabem znakomitych chemików, którzy od lat mowią się nad tem, by wyhodować w swoich laboratorjach kolonie takich bakterij, które w sposób szybki a niezawodny niszczyć będą wszelkie przejawy życia. Wiadomo, że już dzisiaj mogliby z dobrym skutkiem rzucić z wysokości na określone punkty chmury trujących gazów, na które jeszcze nie wynaleziono odtrutki, albo kłęby sztucznej mgły, przepojonej zarazkami.

Zdaje się jednak, że historia z mikroorganizmami jest przesadzona. Trudno uwierzyć, aby dało się bez trudu wywoływać epidemie na większych przestrzeniach, natomiast jest zupełnie możliwym wywołać naprzykład epidemję tyfusu na małym odcinku, tak, jak to miało miejsce w Paryżu, gdzie przecież dzięki zaradczym środ-

kom zdołano ją zlokalizować i stłumić.

Nie należy zapominać, że poto, aby epidemia rozpanoszyła się na dobre i rozszerzyła na okoliczne prowincje, trzeba by stworzyć dla mikroorganizmów odpowiednie warunki, sprzyjające ich rozwojowi. Zarówno miejscowość, na którą spadł deszcz mikroorganizmów, jak i mieszkańcy musieliby stanowić odpowiedni „grunt”. Bakcyle tyfusu są niebezpieczne tylko wówczas, gdy zostaną wchłonięte razem z jadłem lub napojami przez ludzi wycieńczonych, małokrwestnych i niedbających o higienę. Przypuśćmy, że podczas wojny Paryż zostanie na czas pewien odcięty od prowincji, że w stolicy Francji panować będzie głód i ludność będzie fizycznie mało odporna, to i wtedy nowe metody odkażania i sterylizacji potraw i napoi będą stanowiły doskonały czynnik antybakteryjny. Pozostanie także szczepienie ochronne. Nie można bowiem przypuścić, aby wróg zdołał pozbawić nas wszelkich sposobów walki z niewidzialną śmiercią.

Są jednakże bardziej niebezpieczne epidemie, jak naprzykład cholera i dżuma. W okresie epidemij cholery również wystarczy stosować umiejętnie odkażanie oraz szczepienie ochronne, natomiast rozsiewanie zarazków dżumy byłoby niebezpieczne zarówno dla ofiar, jak i dla — katów. Chyba, że rolę dostawców bakterij dżumy odgrywałyby samoloty, kierowane bez pomocy pilota, na odległość przez inżynierów...

Większość bakterjologów francuskich dowodzi, że projekty wojny bakteriowej są jeszcze nierealne, a rozsiewanie ich ma na celu szerzenie paniki. Wróg chce za wszelką cenę onieśmielić Francuzów... Nie znaczy to jednak, abyśmy nie mieli przedsięwziąć wszelkich środków ostrożności — powiada prof. Magnan — aby w razie ataku „bakteryjnego” nie dać się zaskoczyć. Większym niebezpieczeństwem, a w każdym razie bardziej realnym jest możliwość wojny gazowej. Zdaje się, że nie bakterie, ale gaz będzie najgroźniejszym przeciwnikiem.

Już w okresie wojny Niemcy dowiedli światu, że rozporządzają niebyłymi truciznami, które wypróbowali na długo przed wojną. O własnościach niektórych gazów, którymi Niemcy posługiwali się podczas woj-

ny, rozpisywali się chemicy niemieccy znacznie dawniej w książkach dostępnych dla każdego i drukowanych przed 1914-ym rokiem. Nie była więc wojna gazowa nowym wynalazkiem. Jest zupełnie możliwym, że obecnie na przestrzeni dziesięciu lat powojennych niemieccy chemicy wynaleźli nowy, zabójczy gaz, ale jest to hipoteza — zaś pewnością jest to, iż udoskonalili dawne narzędzia śmierci. Owocem kilkuletnich doświadczeń są preparaty, stanowiące mieszanek znanych z okresu wojny, gazów. Ale i na

wojną gazową jest sposób. Bomby gazowe są ograniczone w działaniu, niebezpieczniejsze będą chmury gazowe i sztuczne mgły, ale posiadamy już przecież antidot, stanowiące skuteczną broń przeciwko truciznie, oraz aparaty elektryczne o silnym napięciu, które będą rozpraszające obłoki gazowe i oczyszczające powietrze.

Prof. Magnan kończy swoje wywody zapewnieniem, że przyszła wojna nie będzie groźniejsza, niż wojna z roku 1914-go, a największym niebezpieczeństwem nie są gazy, ani mikroby, ale panika.

Roosevelt na urlopie na krążowniku „Houston”

Prezydent Roosevelt spędza w tym roku długie zresztą wakacje na pełnym morzu. Przebędzie na okręcie wojennym „Houston” prześtrzeż 25.000 klm.

Krążownik „Houston” wybrany został na miejsce wypoczynku prezydenta przedwzrostkiem dla tego, że jest to statek admirałski, to znaczy posiada, prócz mieszkań dla swego dowódcy, również odpowiednie mieszkanie dla admirała. Tę właśnie siedzibę admirałską przeznaczono na mieszkanie Roosevelta. Mieszkanie to składa się z salonu, sypialni i łazienki. Było też przy mieszkaniu biuro, które jednak przekształcono na kuchnię do użytku prezydenta. Dzięki temu prezydent ma możliwość otrzymywania bezpośrednio z tej kuchni wszystkich ulubionych potraw.

Ponieważ kapitan okrętu dowodził, że Roosevelt specjalnie lubi żółwie, nabyto znaczne ilości konserw tego gatunku. Prócz tego kapitan kazał bardzo poważnie zaopatrzyć spiżarnię.

Nie można powiedzieć, aby obecne mieszkanie prezydenta należało do kategorii zbytkownych. Salon, pomalowany na jasny błękit, posiada pośrodku stół, biurko, krzesło, aparat radiowy i pięciodrzwiową bibliotekę. Pokój sypialny posiada jedyną przedmiot zbytku — mianowicie prawdziwe łóżko, normalnie bowiem na okręcie wojennym znajdują się tylko tapczany. U węgłowia łóżka znajduje się mały aparat radiowy, a na stoliku nocnym stoi telefon. Na podłodze w sypialni jest tylko czerwone lińc, w salonie zaś — dywany wschodnie.

Gdy chodziło o dobór różnych

szczegółów codziennego użytku prezydenta, poczyniono bardzo staranne poszukiwania zarówno wśród personelu służby prezydenta, jak i wśród oficerów okrętu „Houston”. Dowiadano się przedewszystkiem, jakie gatunki papierosów prezydent szczególnie lubi. Uważano też, że znajdującą się na okręcie biblioteka będzie niewystarczająca, załadowano tedy około 300 tomów, starannie wybranych przez sekretarza, cho- dziło bowiem o to, aby nie zabierać książek, które prezydent już czytał. Ta podręczna biblioteka prezydenta, dobrana według jego upodobań, jest dość ciekawa, zawiera bowiem m. in. około 50 powieści kryminalnych. Jest też w tym zbiorze biblia, traktat o dywanach wschodnich, historia Teksasu i różne książki z dziedziny polityki i historii.

Na górnym pomoście, pod armatami, zastrzeżono specjalne miejsce dla prezydenta, dobrze osłonięte płótnem żaglowym, aby Roosevelt mógł tam używać kąpieli słonecznych, nie narażony na niedyskretne spojrzenia.

W tyle krążownika, jak zwykle na okrętach Stanów Zjednoczonych, mają miejsce seanse kinematograficzne. Dobór filmów był szczególnie staranny, chodziło bowiem o to, aby Roosevelt mógł czerpiąc z nich, nie zapomnieć, że nie oglądać filmu, który kiedykolwiek widział. Załadowano tedy na okręt 41 filmów, z gatunku większych oraz 30 filmów mniejszych. Wiadomo co do nich, że z wyjątkiem pięciu czy sześciu, żaden z nich nie znajduje się na liście tych 300 filmów, które Roosevelt oglądał już w swej siedzibie prezydenckiej.

B. minister Rzeszy — Grzesiński o hitlerowskich Niemcach

Paris Midi zamieścił ciekawy wywiad z „bawiającym” na wygnaniu b. komendantem policji w Berlinie, Grzesińskim.

— Niezawasze można ufać zeznaniom takich emigrantów — powiada autor wywiadu — Rozgoryczone, zresztą zrozumiałe zaciemnia czasami sąd i skłania ich do wypowiedzania zbyt subiektywnych poglądów. Z Grzesińskim rzecz się ma inaczej.

Były minister Spraw Wewnętrznych i dwukrotny prefekt policji w Berlinie, Grzesiński został aresztowany w roku 1932, na rozkaz Papena. Skonfiskowano mu majątek, odebrano wszelkie przywileje i odznaki i wysiedlono z Niemiec, jako „niepożądanego obywatela”. Grzesiński zamieszkał najprzód w Szwajcarii, a następnie w Paryżu, gdzie przebywał od lipca ub. roku. Niedawno pojawił się na rynku księgarskim Paryża przekład jego pamiętników noszących tytuł „Tragikome dja niemieckiej republiki”. Autor w sposób wyjątkowo obiektywny i spokojny kreśli obraz stosunków panujących w Niemczech, toteż postanowiłem poznać go osobiście.

Zachęcano mnie do tego, twierdząc, że Grzesiński jest „sympatyczny”. Wprawdzie jego podobizny nie są zbyt zachęcające, jako że twarz byłego prefekta jest chmurna i zacięta, ale znam i takie fotografie, na których uśmiecha się zupełnie łagodnie.

Gdy wszedłem do ciemnego pokoju, służącego za gabinet Grzesińskiego zajęty był pisaniem na maszynie. Przywitał mnie uprzejmie, ale okazało się, że słabo włada francuskim językiem, ja zaś źle mówię po niemiecku, na szczęście żona Grzesińskiego jest świetnym tłumaczem. Za jej pośrednictwem odbywał się wywiad.

Warto zaznaczyć, że Grzesiński pochodzi ze sfer robotniczych, sam jako młody chłopiec poma-

gał ojcu w robocie i do czternastego roku życia nie chodził do szkoły. Później jednak odzyskał czas stracony. Z przekonania socjalista, a więc wróg nacjonalistów zwalczał w sposób namiętny organizujących się hitlerowców, co oczywiście w swoim czasie zemściło się na nim okrutnie.

Gdy hitlerowcy przyszli do władzy wszyscy ich dawni wrogowie, których nazwiska znajdowały się na czarnej liście, zostali ukarani.

— Papen nienawidził we mnie socjalistę — powiada Grzesiński — Hitler wygnał mnie jako żyda. W ciągu kilku lat przypominał mi mieszkańcom Berlina moje żydowskie pochodzenie. Mówiono o tem, na wiecach, pisano w broszurach i ulotkach.

Grzesiński oczywiście powołuje się na to, że jest ewangelikiem, a nie wyznawcą talmudu, ale dodaje, że „prawdziwą zbrodnią”, którą popełnił i która ściągnęła na niego gniew, na jego głowę, było konsekwentne zwalczanie nacjonalizmu.

— Zwalczałem go jako prefekt policji i jako minister utrudniałem robotę szturmowcom i przeciwstawiałem się nacjonalistycznym dążeniom Reichswchry. Placę dzisiaj za to wygnaniem.

Na zapytanie, czy chciałby wrócić do Niemiec, odpowiedział oczywiście przecząco. Nie wierzy bowiem, aby nastroje antysemitkie i anty - marksistowskie uległy zmianie. Woli więc siedzieć we Francji, gdzie mu nikt nie depcze po piętach. Francja — Słodka Francja, jak powiada Morand, stała się dzisiaj cichą przystanią wszelkiego kalibru działaczy żydowskich, uniesionych z Niemiec, którzy mają tam możność rozmyślać nad słuszością aforyzmu Wilde'a: „Każdy z nas, prędzej czy później będzie musiał zapłacić za to, co uczynił złego...”

Nasi kajakowcy Płyną do Morza Czarnego

Uczestnicy spływu kajakowego z Polski do morza Czarnego z kpt. Wyrobiszem na czele wypłynęli w tych dniach do portu na Danaj, Gakazu. Dzielni polscy żeglarze byli wszędzie witani owacyjnie przez ludność rumuńską. Komendant portu w Gakazu, kpt. Pacu, oddał do dyspozycji naszym sportowcom 2 łodzie motorowe dla przejażdżki po Duna-

ju. Harcerze rumuńscy samorzutnie objęli wartę przy obozie w czasie postoju spływu w Gakazu.

Kierownictwo spływu ofiarowało harcerzom rumuńskim jeden kajak dla propagowania tego sportu wśród skautów rumuńskich.

Dnia 10 b. m. spływ ruszył w dalszą drogę Dunajem, aby kanałem Karola Ferdynanda dotrzeć do celu spływu, t. j. do morza Czarnego. Od granicy rumuńskiej towarzyszą naszym żeglarzom ekipa rumuńska z kpt. Boden na czele.

Bandyta

ucieł z więzienia

KATOWICE, 13. 7. (tel. wł.) — Z więzienia śledczego zbiegł groźny bandyta, Paweł Lis, aresztowany za napady rabunkowe i za napad z bronią w rękę na policjanta. Bandyta nogą od żelaznego łóżka wylał kraty, a następnie przy pomocy liny, zrobionej z koców i bielizny opuścił się z drugiego piętra na podwórze, potem zaś wdrapał się na wysoki mur więzienny i wyskoczył na ulicę. Zarządzony pościg nie dał rezultatu.

Składki na samolot braci Adamowiczów

W administracji ABC złożono dalsze składki na zakup samolotu b-ci Adamowiczów: Dział, Jasi, Janki i Tosi — zł. 8; pracowników f-my Vacuum Oil Company S. A. — zł. 28.50; pracowników Kontroli Wytrobów Fabryki Lotniczej P. Z. Skoda — zł. 31.

Jan Waśniewski

OGNIE W PIRYTACH

P O W I E Ś Ć

— Cóż się z tobą dzieje?... Czy aby nie myślisz o tem, aby wyrzucić silne wrażenie na Faleńskim?... Podobno ci się, co?

Pani Jadwiga wiedziała, że nie wywrze już teraz żadnego wrażenia i sama nie umiałaby odpowiedzieć, czemu jest podniecona.

— Daj spokój, lepiej mi powiedz, jakie ty masz plany na dzisiejszy wieczór?

— No, cóż, moja droga... Kopalnia, obowiązek, obowiązek!... wytarł czarne skrzydła swych wąsów serwetką.

— Or, jakiś ty obowiązkowy...

Targowski nie czekał zjawienia się Kwietnia. Zaledwie zapadł wczesny mrok zimowy, udał się na Wodąć. Świat wypełniony był błękitem, skrzęcam gwiazdami i srebrem księżycą... Pod nogami chrzęścił ostro śnieg, palący się wszędzie, jak oko sięgało, zimnemi iskrami poświaty.

Przeclawska również była podniecona. Widniało to w jej ruchach, odezvaniach się i zachowaniu... Czyniła wszystko z roztargnieniem, bez końca powracając do tematu balu.

Targowskiego zaczęło to denerwować.

— Ależ, truchna, przestańże już nareszcie deklinować to nazwisko przez wszystkie przypadki! Wejść: Faleński, Faleńskiego, Faleńskiemu, Faleńskiemu... Zaczynam

29 być zazdrosny — skrzywił się przykrym uśmiechem. — Czyż ja, niejaki Targowski, już nie mogę dopiąć tego szczęścia, abyś choć przez pół tak żywo i często mnie deklinowała?... — Zapewne, zapewne!... — usiadła przy nim na kozetce.

Przygarbiła się nieco, splótłszy ręce, i zapatrzyła w niskie okno, za którym błękitniała widna noc. Przysunął się bliżej... Opowiadał coś długo i wymownie... W połowie jakiegoś frazesu przerwała mu nagle: — Ale czy będzie?

— Kto taki?

— No, on... Faleński!

Targowskiego to roztargnienie Ireny zbiło zupełnie z tropu i zamilkł.

Tem samym pytaniem Wiktorja przywitała Kwietnia, wracającego z misji zaproszenia inżyniera na bal.

— Naturalnie, że będzie... Obiecał...

— Mamusi, będzie! — rzuciła z przedpokoju wgląd mieszkanka.

— Kto i gdzie?

— Pan Faleński na balu! — odrzekła i nieco szybciej niż zwykle weszła do pokoju — Wyobraź sobie, jaką będę miała suknie! — zwróciła się do narzeczonego.

Poczęła opisywać kreację z poetycznym uniesieniem. Kwiecień uśmiechał się. Pierwszy raz rozmawiała z nim o stroju. Jak każdy mężczyzna, nie mógł sobie wyobrazić nowej sukni, więc zlekka żartował i z siebie, i z narzeczonej, i z jej zachwyty. Nie wątpił, że Wiktorja będzie wyglądała pięknie, i to mu wystarczyło.

Przy kolacji Walicki najniepodziwianiej rozgadał się o stosunkach na kopalni. W opowiadaniu brzmiała nuta rozczarowania i oburzenia na Faleńskiego. Obecni mil-

czeli, siedząc przy stole, nakrytym białym obrusem, od którego padały jasne refleksy na pochylone twarze. W miarę opowiadania wielkie, wyrziste oblicze nadzysygara pośpiewało. Czarne brwi szły w górę, a czoło garbiło się zmarszczkami. Zdawało się, że szpakowata broda stała się coraz bardziej nastroszoną.

— Tak to mi placą za dwadzieścia osiem lat służby!

— zakończył swe żale.

Kwiecień spojrział na Wiktorję. Siedziała milcząca, a gładkie czoło przebiegała pianowa zmarszczka.

— Co ci to, Wiktuś? — spytał.

— Nie takiego.

— Siedzisz taka zadumana...

— Bo go nicnawidzę!...

— Faleńskiego?

— Tak!

Rozmowa utknęła i Kwiecień nie zdołał jej ruszyć z miejsca, więc wstał i pożegnał się.

Wiktorja długo nie mogła usnąć. Myśli, marzenia, uczucia przebiegały przez świadomość z szybkością cieni lotnego ptačka, nie mogąc się skryształizować w coś stałego, i Wiktorja grażyła się w jakiś mętny stan uczuciowy. Coraz w tym chaosie zgrzytnął silniej żal i uraza do zawiadowcy. Często łapała się na tem, że ma pretensję do Faleńskiego nie tylko o jego postępowanie względem ojca, ale również o to, że nie jest takim, jakim go sobie wyobrażała — i niechęć jej wzrastała coraz więcej.

Później zaczęły napływać inne myśli — coraz mętniejsze, coraz bardziej sennie, i oczy Wiktorji kleiły się do snu.

— A jednak będę się dobrze bawiła! — pomyślała już pół przytomnie i zasnęła.

‘C. d. n.)

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefony 6.66.99 (sekretariat, dodatkowy red. naczelny); 6.66.62 (dział polityczny i ekonomiczny); 6.66.69 (dział miejski i liter-art.); 6.66.59 (miejscowości). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11—12. ADMINISTRACJA: Warszawa, 7goda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691.64. Prenumerata 691.66. Wydział ogłoszeń 691.56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — A B C Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550. PRZEDSTAWICIELSTWA: Kalisz, Aleja Józefiny 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136. PRENUMERATA: miejscowa (z odnoszeniem do domu) i zamiejscowa — zł. 4.50 miesięcznie. Konto ekonomiczne P. K. O. Nr. 13550.

Ceny ogłoszeń:

za miejsce wysok. 60 i 1 milimetra przez szerokość jednej szpal ty (na wszystkich stronach po 6 znakach): na 1-iej stronie — 1 zł. w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr. na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł. lekarskie — 30 gr. Nekrologia — 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy się za oddzielne wyrazy a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N) a komunikaty specjalne — cyfrą (K). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691.56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieczyński